

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.
யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்ச்
சின்னத்தம்பிப் புலவரியற்றிய
கல்வளையந்தாதி
மூலமும்,
பழைய உரையும்.

இவை
சென்னைக் கிறிஸ்தியன் காலேஜ்
தமிழ்ப் போதகாசிரியர்
S. அனவரதவிநாயகம்பிள்ளை, M. A., L. T.,
அவர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை :
மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1913

விலை அரை 5.

[Copyright Registered.]

முன் னு ரை.

தமிழாசிரியர்மாட்டு வான்முறையாகத் தமிழ் கற்கப் புகும் மாணவர் முதலாகக் கற்கத் தகுவனவாயும் அவர்களாற் கற்கப்படுவனவாயு முள்ள நூல்களு ளொன்றாய மறைசையந் தாதி இலங்கைத்தீவில் யாழ்ப்பாணத்திற் றிகழ்ந்த சின்னத் தம்பிப் புலவரால் இயற்றப்பட்டது. அவர் சரித்திர முதலிய வற்றை யறிதற்கு ஆதாரங்கள் இந்தியாவில் சிறிதுமில்லை. இதுவரை வெளிவந்த மறைசையந்தாதிப் பதிப்புக்களும் இவ் விஷயத்தில் மெளனமே சாதித்தன. யாழ்ப்பாணத்து அ. சதாசிவம்பிள்ளை யென்பவர் எழுதி வெளிப்படுத்திய பாவலர் சரித்திரதீபகம் என்னும் நூல், தமிழ் நூல்கள் செய்தருளிய புலவர்கள் சரித்திரத்தை அகராதிமுறையால் விளக்குவது, யாழ்ப்பாணத்துப்புலவர்கள் சரித்திரங்களைக்கொஞ்சம் விசேஷ மாக எடுத்துரைக்கின்றது. அதிற்கண்டபடி: “யாழ்ப்பாணப் புலவருக்குள்ளே திலதம்போல் விளங்கிய இவர், நல்லூரில் இருந்தவரும், இற்றைக்கு (1886) முன்பின் ௧௮0௫வாங்களின் முன்னே இலங்காதிபதியாய் இருந்த சைமொன்ஸ் என்னும் உலாந்தா மன்னொற் சேர்க்கப்பட்ட தேசவளமை என்னும் யாழ்ப்பாண நியாயப் பிரமாணத்தைப் பரிசோதனை பண்ணித் திருத்தும் பொருட்டு நியோகிக்கப்பட்ட பல பிரபுக்களுள் ஒருவருமாகிய வில்லவராய முதலியாரது புத்திரர். இப்புலவர் பாலியப் பிராயத்தே பாடும் வரம் பெற்றிருந்தார் என்று சொல்லுவர். வடகரை வித்துவான் ஒருவர் முதலியார்மேற்

பிரபந்தம் ஒன்று பாடிக்கொண்டு அவர் உறைவிடந் தேடிவந்து விசாரணை செய்தபோது, தெருவிற் பிள்ளைகளோடு பாக்குக் கட்டி விளையாடிக்கொண்டு நின்ற இப்பாலியப் புலவர் :

“பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்தசெழுந் தாதிறைக்கும்
நன்பூதலத் தோர்க்கு நன்னிழலா—மின்பிரபை
வீசபுகழ் நல்லூரன் வில்லவரா யன்கனக
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்”

என்று தம் பிதா வீட்டுக்குக் குறிப்புச் சொற்றனராம். இவர் பாடிய அந்தாதிகள் இரண்டு. ஒன்று மறைசையந்தாதி எனப் பேர்பெறும். நூறு செய்யுட்கொண்ட இது வேதாரணிய ஈசன்மேலது.

“சேந்தா தியன்மணிப் பூண்புலி யூறற்குச் சேர்ந்தளித்த
சிந்தாத் தியானஞ்செய் வில்லவ ராசன் றிருப்புதல்வன்
நந்தா வளந்திகழ் நல்லைச்சின் னத்தம்பி நாவலன்சீர்
அந்தாதி மாலையை வேதாட வீசற் கணிந்தனனே”

என்றதனால் அவ் வந்தாதிக்கு இவர் ஆக்கியோன் எனல் விளங்கும். மற்றது கல்வளை அந்தாதி. இது சண்டிருப்பாயி லுள்ள கல்வளைப் பிள்ளையார் மேலது. முந்தினதில் நின்று சற்றே கருகல் கொண்டது.

* * * * *

இவ்விரண்டு அந்தாதிகளுள் மறைசை அந்தாதிக்கு உடுப்பிட்டி, ஈ. ஈ. அ. சிவசம்புப் புலவர் உரை இயற்றி அச்சிடுவித்திருக்கிறார். இந்த உரை நயப்பையும் வியப்பையும் “உதயதாரகைப்” பத்திரிகையிற் பேசி இருக்கிறோம்.

ஒருமுறை யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையிற் கணை சையர் வீட்டில் அநேக வித்துவசனர் சபைகூடி இராமாயணத் துக்கு அர்த்தம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குஞ் சமயம், அவர் சொல்லமுடியாது மலைத்த ஓர் பாட்டிற்கு இளைஞராதலில் ஓர் கோணத்தில் உளுக்கார்ந்திருந்த இப்புலவர் அர்த்தஞ்சொன்ன திறமைக்காக மகாகனவானான அவ் ஐயர் பண்டாரக்குளம் என்னும் ஓர் வயலை இவர்க்கு வெகுமதி கொடுத்தனர். சின்னத்தம்பிப் புலவர் என்ற சொற்பொருட்படி சின்னப் பையலாய் இருந்தபோதே சரஸ்வதியின் கடாட்சவீட்சணம் இவருக்கு அகப்பட்டது என்றதற்குப் பின்வருங்கதை சாட்சியாகும்.

இவர் சிறுமையிலே பாடசாலைக்குச் செல்லாது கல்வியை அசட்டைசெய்து மாடுமேய்க்கும் பிள்ளைகளோடு விளையாடித் திரிபவராதலிற் றந்தையார் இவரைக் கண்டிக்க, இவர் அவர் கண்ணுக்குத் தென்படாது ஒளித்துப்போய்த் தாயாரிடம் அன்னம் வாங்கியுண்டு கட்டாக்காலிபோல் மறுபடி பாய்ந்து விடல் வழக்கம். இப்படித் திரியும்போது ஓர் நாள் வழக்கம் போலப் பிதா இல்லாத நேரம் வீட்டுக்கு வந்து போசனம் உண்டு, அவர் முதல் அடி எடுத்து எழுதி வைத்துவிட்டுப் போன ஓர் அந்தாகிப் பாட்டை இறப்பி விருக்கக் கண்டு எடுத்தது, அதின் உ-ம் கூ-ம் ச-ம் அடிகளை எழுதி வைத்துத் தன் பாட்டிற் போயினராம். பிதர் வீட்டுக்கு வரது முன் தொடங்கி விட்டுப்போன பாட்டை முடிக்கும்படி ஒலையைத் தேடி எடுத்ததுப் பாட்டு முடிந்திருக்கக் கண்டு, இங்கே வரதுபோனது யாரென்று மனைவியிடம் கேட்க, அவள் அச்சங்கொண்டு மறை

த்தும், பின் நாயகன் நெருக்கத்தால் அந்தப் பேய்ப்பையல் தான் உங்கே வந்தானென்று கூறப், பிதா மகிழ்ந்து இவரைத் தேடி அழைத்து நேசம் பாராட்ட, அப்புறம் இவர் அந்தாதி பாடி முடித்தனர் என்ப. இவரது சுற்றத்தார் நல்லூரிலும் சண்டிருப்பாயிலும் இருக்கிறார்கள். மானிப்பாய் அச்சியந்திர சாலைத் தலைவருள் ஒருவரான ஈ. ஈ. அ. சிற்றம்பலம் என்பவரும் இப்புலவர் வமிசத்தவரே.”

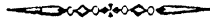
நெடுநாள் முன்னர் இக் கல்வளையந்தாதி உரையோடு பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது. அஃது இக்காலத்து அருகி வழங் குதலானும், தமிழ் கற்கும் மாணவர்க்கு உரையோடு கூடிய கல்வளையந்தாதிப் பதிப்பொன்று அவசியமாயிருத்தலானும் இது பிரசுரிக்கப்பட்டது.

S. A. P.

செம்பொற் குவட்டினிற் பாரதந் திட்டிய கோட்டினன்சீர்க்
கமபக் கரிமுகன் கல்வளை வாழும் கணபதிக்கு
நம்பற் கினியமுற் சங்கத்து நூலென நல்லைச்சின்னத்
தம்பிப் புலவனல் லந்தாதி மாலையைச் சாற்றினனே.

கல்வளையந்தாதி

மூலமும் உரையும்.

காப்பு

தார்கொண்ட பூமல் லிகைச்சேக்கை யிற்றும்பி சாலப்பம்புஞ்
சீர்கொண்ட கல்வளையந்தாதி பாடத் திரைக்கடல்சூழ்
பார்கொண்ட பல்லுயிர்க் கானந்த மும்மதம் பாடிந்ரும்பக்
கார்கொண்ட கம்பக் களியானை முன்னின்று காப்பதுவே.

(ஔதன்பொருள்.) தார்கொண்ட பூமல்லிகைச் சேக்கையில்-மலர்
களைக்கொண்ட அழகாகிய மல்லிகைப் படுக்கைகளில், தும்பி சாலப்
பம்பும் சீர்கொண்ட-வண்டுகள் மிக வொலிக்கும் அழகைக்கொண்ட,
கல்வளைய அந்தாதி பாட - கல்வளைய அந்தாதியை (யான்) பாட, (அத
ற்கு இடையூறு வராமல்) முன் நின்று காப்பது-முன்னின்று காப்பது,
திரைக்கடல் சூழ் பார்கொண்ட பல் உயிர்க்கு - திரையையுடைய கட
லாற் சூழப்பட்ட பூமி (தன்கட்) கொண்ட பலவகையாகிய உயிர்களுக்
கும், ஆனந்த மும்மதம் பாயும் - ஆனந்தத்தைச் செய்வதாகிய (அருள்)
மும்மதம் பாயப்பெறும், கார்கொண்ட கும்பம் - அழகைக் கொண்ட
மத்தகத்தினையும், களி - களிப்பினையு முடைய, கம்ப யானையே -
தூணிற கட்டப்படும் யானையாகிய விநாயகக் கடவுளே.

(குறிப்புரை.) முற்றுமை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆனந்தததைச்செய்வதை ஆனந்தமென்று காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார். ஆனந்தமென்றதனால் அருள் வருவிக்கப்பட்டது. பாயும் யானையென முடிக்க. யானையென்று உபசரித்ததற் கேற்பக் கம்பத்திற் கட்டப்படுதல் கூறப்பட்டது. அடியாருடைய உள்ளமாகிய கம்பத்திற் கட்டப்படுதல் குறிக்கப்பட்டதெனினு மமையும். ஈற்றேகாரம் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது.

ஒன்றா யிருசுடர் முத்தொழி னன்மறை யோதுமைந்தாய்
நன்றாய வாறங்கம யாவுக்கும் காரண நாதனுமாய்
நின்றாய்சின் கல்வனை யந்தாதிபாடவென் னெஞ்சுகத்துப்
பொன்றா வருள்புரி வாயானை மாமுகப் புங்கவனே.

(இள்) ஒன்றாய் - ஏகவஸ்து வாகியும், இருசுடர் (ஆய்)-(சூரிய சந்திரராகிய) இருசுடர் ஆகியும், முத்தொழில் (ஆய்) - (சிருட்டி திதி சங்காரமென்னும்) முத்தொழிலை யுடைய மும் மூர்த்திகள் ஆகியும், நான்மறை (ஆய்) - நான்குவேதங்கள் ஆகியும், ஒதும் ிந்து ஆய் - சொல்லப்படுகின்ற பஞ்சபூதங்கள் ஆகியும், நன்று ஆய ஆறு அங்கம் (ஆய்) - நன்மை ஆகிய ஆறு வேதாங்கம் ஆகியும், யாவுக்கும் காரண நாதனும் ஆய் - (மற்றுமுள்ள) யாவற்றுக்கும் காரண கடவுள் ஆகியும், நின்றாய் - நின்றவனோ, மா யானை முகப் புங்கவனே - பெருமையாகிய யானைமுகக் கடவுளே, நின் கல்வனை அந்தாதி பாட-நாமது கல்வனைப் பதியைப் புகழும் (பமக) அந்தாதியை (யான்) பாட, என் றெஞ்சுத்துப் பொன்றா அருள் புரிவாய் - எனது றெஞ்சினுள் அழியாத அருளினைத் தந்தருள்வீர்.

(கு-ரை) ஒன்று, ிந்து, முத்தொழில்: ஆகுபெயர்கள்.

நூல்

கற்பக நாடர் பதின்சதக் கண்ணென்ண் கண்ணன்ரெழுமுங்
 கற்பக வஞ்சி யிடக்கண்ணன் றநதமுந் கண்ணனன்றிற்
 கற்பக வேலெறி வேநிணை வன்கல் வீனாப்பநிலாழ்
 கற்பக நன்னிழல் சேர்ந்தார கருக்கரை கண்டவரே.

(இ-ள்) கற்பக நாடர் - கற்பக விருகந்தைபுடைய விண்ணை
 ராகிப தேவரும், பதின்சதக் கண்ணன் - அபிரங்கண்ணனாகிய இக்கிர
 ணும், எண் கண்ணன் - பிரமதேவனும், (நொழும் - வணங்கும், கற்பு
 அக வஞ்சி இடக்கண்ணன் தந்த முக்கண்ணன் - கற்பையுடைய திரு
 வள்ளத்தைபுடைய வஞ்சிக்கொம்பு போலும் உமாதேவியாரை வாம
 பாகத்தில் உடையராகிய சிவபெருமான்பெற்றருளி ப முககண்ணரும்,
 அன்றில் கல் பக வேல் எறி வேள் துணைவன் - அன்றிற் பறவையின்
 பெயராகிய கிரேனஞ்சும் என்னும் பெயரையுடைய மலையினக்க வேலா
 யுத்தை எறிந்த முருகக்கடவுளது துணைவருமாகிப, கல்வளைப் பதி
 வாழ் கற்பக நல் நிழல் சேர்ந்தார் கரு கரை கண்டவரே - கல்வளைப்பதி
 யில் வாழ்கின்ற கற்பக விநாயகரது நல்ல திருவடி நிழலெச சேர்ந்தவர்
 பிறவி (வெய்யிலின்) எல்லையைக் கண்டவரே (ஆவார)

(கு-ணா) அன்றிற்கல் ஒர் குறிப்புமொழி.

கண்டலம் போதைப் புரினமென் ரோர்ந்துகங் கம்பதுங்க்க
 கண்டலமர்ந்து சிறகாற்றுங் கல்வளைக கற்பகநின்
 கண்டல மூன்று மெனையாள்பொற் பாதமுங் காணவிண்ணு
 கண்டலன் போற்கண் படைத்திலன் வாசக் கமலத்தனை.

(இ-ள்.) கங்கம் கண்டலம்போதை புள் இனம் என்று ஒர்ந்து -
 பருந்து தாழம்பூக்களைத் (தான் பகிழ்த்தற்கு ஆதும்) பறவை இனம்
 என்று கருகி, (அவற்றைக் கவரவென்று) கண்டல் பதுங்கி அமர்ந்து
 சிறகு ஆற்றும் - கண்டன் மரத்திற் பதுங்கி இருந்து சிரகை ஆற்றப்

பெறும், கல்வனைக் கற்பக - கல்வனைப் பதியில்வாழுங் கற்பக விராய கரே, நின் கண்டலம் மூன்றும் - நாமது கண்கள் மூன்றையும், எனை ஆள் பொன் பாதமும் காணா-என்னையாண்டருளுகின்ற பொன்போ லுந் திருவடியையும் (யான்) காண, வாசக்கமலத்தன்-நறு நாற்றத்தை யுடைய அம்புயாசனத்தன், விண் ஆகண்டலன் கண்போல் - விண் ணுலகத்திலுள்ள இத்திரனுடைய ஆயிரங் கண்கள்போல, படைத்தி லன் - (எனக்கும் ஆயிரங் கண்களைப்) படைத்திலன்.

(கு-ரை.) புள்ளினத்தில் எனகம் தொகுத்தது. கண்டலமாந்து என்று பாடமாயின், கங்கம் கண்டலம் போதை கண்டு புள் இனம் என்று ஒர்ந்து பதுங்கி அலமாந்து என்றியைத்துப் பொருளுரைக்க.

கவானரம் பையஞ் சுரும்பு விரும்பு கருங்குழற்போ
கவானரம் பைக்குலம் போற்றிட வாழ்தல்கண் ணோனிணிச்சங்
கவானரம் பைங்கத விக்கனி சிந்திடுங் கல்வனைப்புங்
கவானரம் பைத்திகழ் யாழ்க்குந் அமைபருள் காதலனே.

(கு. ள்.) சங்கவானரம் பைங்கதல்க் கனி சிந்திடும் கல்வனைப்புங் கவா-கூட்டமாகிய குரங்குகள் செல்வியாகிய வாழைப்பழங்களைச் சிந் துகின்ற கல்வனைப் பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற தேவரே, நரம்பு திகழ் யாழ் கூற்று உமை அருள் காதலனே - நரம்புகள் விளங்குகின்ற யாழிசைபோலும் மொழியினையுடைய உமாதேவியார் பெற்றருளிய புத்திரரே, கவான் அரம்பை - தொடையாகிய வாழைத்தண்டையும், சுரும்பு விரும்பு அம் கரும் குழல் - வண்டுகள் விரும்புகின்ற அழ கிய கருமையாகிய கூந்தலையுமுடைய, அரம்பை குலம் போற்றிட - தேவஸ்திரீகள் கூட்டம் துதிசெய்ய, போக வான் வாழ்தல் - போக நிலமாகிய விண்ணுலகத்தில் வாழ்தலையும், இனி கண்ணேன் - இனி (பெரும்பெறெனக்) கருதேன் (நாம்முடைய திருவடியின் கீழிருத்த லைத் தந்தருள்வீர்).

(கு-ரை II.) அரம்பை, போகம், யாழ்: ஆகுபெயர்கள். உயர்வு சிறப் பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஐ சாரியை, (ந-)

அருளத்தனந்து சிலைகதை வாள்சுட ராழிகொள்ளை
யருளத்தனந்தர் தெரியா வகைசிற்கு மைம்முகனின்
றருளத்தனந்த வனஞ்சுமுங் கல்வனையண்ணலடி
யருளத்தனந்தரம் வாழ்வானென் றுல்வனை யஞ்சிடுமே.

(இ-ள்.) அருள் அத்தன் - அருள் (வடிவாகிய உமாதேவியை
வாம) பாகத்திலுடையவரும், நந்து சிலை கதை வாள் சுடர் ஆழிகொள்
லையர் உள-சங்கு வில் தண்டு வாள் சடையுடைய சக்கரமாகிய பஞ்சா
யுதங்களைக்கொண்ட விஷ்ணுவும், கருதித்தேடவும், (அவருக்கு)
தன் அந்தம் தெரியா வகை சிற்கும் ஐம்முகன் சன்றருள் அத்தன் -
தமது (அடியாகிய) முடிவு தெரியப்படாதவகை சின்றருளிய ஐம்முகக்
கடவுளுமாகிய விவபெருமான் பெற்றருளிய கடவுள், நந்தவனம் குழும்
கல்வனை அண்ணல் - புத்தேட்டன் சூழ்ப்பெற்ற கல்வனைப் பதியில்
வாழும் பெருமையிற் சிறந்தவர், அடியர் உளத்து அனந்தரம் வாழ்வான்-
அடியாருடைய நஞ்சுத்தி விடப்போதும் வாழ்பவர், எவ்ருல்-என்று
துதித்தால், (அவ்வன மவ்வியகை கடவுளைத் துதிப்பவரைச் சார்ந்
திருத்தற்கு) வினை அஞ்சிடும் - வினைஞஞ்சும்.

(கு-ரை.) தன்யந்தம் என்பதில் எனகரத்தொகுத்தது. நந்தனவ
னம் என்பதில் எனகரம் குறைந்தது. (ச)

அஞ்சுத் திரத்தன் முழுவெவ வேகொதித் தார்த்துரப்பி
யஞ்சுத் திரத்தன் தகன்வருய போதுள் ளபயநடை
யஞ்சுத் திரத்த வடிவா னையனத் தமலைபெற்ற
வஞ்சுத் திரத்தன் துணைவாதென் கல்வனையானந்தனே.

(இ-ள்.) அஞ்சுத்து படை - அன்னத்தினது நடைபோலு நடை
யினையும், இரத்த வடிவார் நயனத்து - இரத்தத்தைக்கொண்ட கூர்
மையாகிய வான்போலுங் கண்ணியையு முடைய, அமலை பெற்ற-உமா
தேவியார் பெற்றருளிய, அம் சத்திரத்தன் துணைவா - அழகிய வேற்
படையையுடையதாகிய முருகக்கடவுளது துணைவரே, தென் கல்வனை

ஆனந்தனே-அழகாகிய கல்வளைப் பதியில் வாழு மானந்த குணமுடையவரே, திரத்து உந்தகன் - வலியினையுடைய கூற்றுவன், அஞ்ச அத்திரத்தன் முழவு எனவே கொடுத்த ஆர்த்து உரப்பி - பஞ்ச (புஷ்ப) பாணங்கனையுடையனாகிய மன்மதனது முழுவப்பறைபோலவே வெகுண்டார்த்தரப்பி, அஞ்ச வரும்போது-அஞ்சும்படி வரும்போது, உன் அபயம் - (யான்) துமக்கடைக்கலம்.

(கு-ரை.) ஏகாரம், தேற்றப்பொருட்டு. (டு)

தனந்தனந் தந்தி மருப்பன்ன மாதர் தரைவிரும்பு
தனந்தநந் தந்திகழ் தண்டுறை தோறுமென் சஞ்சரிகந்
தனந்தனந் தந்திமி யென்கல் வளையன் சங்கக்குழைக்கா
தனந்தனந் தந்தமொன் றுனென்று நெஞ்சந் தனி லுன்னுமே.

(இ-ள்.) தனம் - பொன்னையும், தந்தி மருப்பு அன்ன தனம் மாதர் - யானைக்கொம்பை நிகர்த்த முலையையுடைய பெண்ணையும், தரை-மண்ணையும், விரும்புதல் நந்த - விரும்புதல்கெட, நந்தம் திகழ் தண் துறை தோறும் - சங்குசன் விளங்குகின்ற குளிர்மையாகிய நீர்த்துறைதோறும், மெல் சஞ்சரிகம் தனந்தனந் தந்திமியென் கல்வளையன் - மென்மையாகிய வண்டுகள் தனந்தனந் தந்திமியென் றெலிக்கப்படுங் கல்வளைப் பதியையுடையவர், சங்கம் குழை காதன் நந்தன் - சங்கக்குண்டலத்தை யணிந்த திருச்செவியினையுடையராகிய சிவபெருமானுடைய புத்திரர், அம் தந்தம் ஒன்றன்-அழகிய கொம்பொன்றையுடையவர், என்று நெஞ்சந்தனில் உன்னும் - என்று (விக்கினேசவாரை) மனத்தி னினையுங்கள் (சகத்தீரே).

(கு-ரை.) நந்தனன் என்பதில் னகாரந்தொகுத்தது. (சு)

சந்தன மின்னுபொற் கச்சனி பாரத் தனதடம்ப
சந்தன மின்னிடைப் பூவஞ்சிக் கொம்பன தையலுட்க
சந்தன மின்னலுற் றுள்கல் வளையன் றன திடம்போஞ்
சந்தன மின்னம் வரக்கண்டி லேமென்ன தாமதமே,

(இ-ள்.) மின் அன இடை வஞ்சி பூ கொம்பு அன தையல் - மின்னலை நிகர்த்த இடையினையுடைய வஞ்சிப் பூங்சொம்பை யொத்த தலைவியானவள், சந்தனம் மின்னு பொன் கச்ச அணி பாரம் தனதடம் பசந்து - சந்தனத்தையுடைய விளங்குகின்ற பொற்கச்சணியப்பட்ட பாரமாகிய தனதடம் பசிலையற, அனம் உள் கசந்து - அன்னத்தை யுள் வெறுத்து, இன்னல் உற்றாள் - தன்பமுற்றாள், கல்வளையன் மனது இடம் சந்து போம் அனம் - கல்வளைப்பதியை யுடையராகிய விநாயக ரிடத்துத் தூதுசென்ற அன்னம், இன்னும் வர கண்டிலேம் - இன்ன மும் வரக்கண்டிலேம், என்ன தாமதம் - யாதுதாமதம் ?

(குற-ஈ.) அன்ன அன்ன அன்னம் அன்னம் என்பவற்றில் எனக ரங்கள் இடைக்குறையாயின. மேல்வரு மிடைக்குறைகளையு முய்த் துணர்ந்துகொள்க. சந்தனமின்னு என்றதற்கு சந்தனம் விளங்கப் பெற்ற என்று பொருளுரைப்பினு மமையும். பசந்து பசக்கவென்ப தன்றிரிபு. இது புறப்பொருளில் கடவுண்மாட்டு மானுட்பெண்டிர் நயந்த பக்கத்தில் தலைவியுடைய வருத்தத்தைக் குறித்துத் தூதனுப் பிய அன்னத்தைக்காணாது வருந்துந் தோழியர் தம்முட் கூறுங் கூற்று. (௭)

தாமதிக் காந்தச் சிலைபோன் மனத்தினைத் தந்தகைகா
தாமதிக் காந்தகை மென்மொழிப பூமின் றலைமகன்வே
தாமதிக் காந்தா மாகிரின் றேன்மைந்த தன்னிதழித்
தாமதிக் காந்தம் புகழ்கல் வளையநின் றுட்கஞ்சமே.

(இ-ள்.) அசை காதா - அசைகின்ற காதையுடையவரே, மது இக்கு ஆம் தகை மென்மொழி பூமின் தலைமகன் - தேனுங்கரும்பும் (நிகர்) ஆகும் (மதுரமாகிய) தன்மையையுடைய மென்மையாகிய மொழியினையுடைய இலக்குமிக்கு நாயகராகிய விஷ்ணுவும், வேதா - பிரமனும், மதிக்க அந்தரமாகி நின்றேன்மைந்த - கருத மறைவாய் நின்றவராகிய பரமசிவனுடைய குமாரரே, தண் இதழித் தாம-குளிர் மையாகிய கொன்றைப் பூமாலையையுடையவரே, திக்கு அந்தம் புகழ்

கல்வனைய-திக்குகளின் முடிவு (வரைக்கும்) புகழப்படுகின்ற கல்வனைப் பதியையுடையவரே, மதிகாந்தம் சிலைபோல் மனத்தினை தந்து-சந்திர காந்தக்கல்லை யொத்த (உருகும்) மனத்தை (முன்னர்த்) தந்து (நாமக் கன்புண்கி), நின் தாள் கஞ்சம் தா-நாமது திருவடித்தாமரைப்பூவைப் (பின்னர்த்) தந்தருவீர்.

(து-ரை.) இச்செய்யுள் பூட்டுவிற்பொருள்கோள். பூவின்றில மகன் என்றுபாடமாயின் பூமிதேவிக்கு நாயகரென்று பொருளுரைக்க. மதிக்காந்தரம் என்பது ஒருஉமொழி. திக்காந்தம் நீட்டல் விகாரம் பெற்றது. இதழி, கஞ்சம்: ஆகுபெயர்கள். மேல் இவ்வாறு பெருவழக் காவரு மாகுபெயர்களை உய்த்துணர்ந்துகொள்க. (அ)

கஞ்சக் காந்தனின் மூவிலை வேல்குப்பங் கார்முகஞ்சங்
கஞ்சக் காந்தனை மாதான மேந்தி கவின்காம்பூ
கஞ்சக் கம்பாயில் வேல்வல வைய்கொரு காந்தன்பொன்னு
கஞ்சக் கரப்புகி சும்பிடுங் கல்வனைக் கைவனாயே.

(இ-ள்) கஞ்சம் கரம் தனின் மூவிலைவேல் சும்பம் கார்முகம் சங்கம் சக்கரம் கதை மாதானம் வந்தி - தாமரை மலரை நிகர்த்த திருக் கரங்களில் மூன்றாகிய மூலைபோலும் தலைகையுடைய சூலாயுத்தையுமும் சும்பத்தையும் வில்லையும் சங்கையுந் சக்கரத்தையுந் தண்டாயுத்தையு மாதானம்பழத்தையு மேந்தியிருப்பவரும், பூகம் கவின் களம் - கமுகுபோலு மழகிய கழுத்தையும், அரம் பயில் வேல் சக்கு - அரம் பயின்றவேல்போலும் கண்ணிலையுமுடைய, வலவைக்கு ஒரு காந்தன்-வல்லவைக்கோர் நாயகரும், பொன் நாகம் சக்கரம் புவி சும்பிடும் கல்வனை கை வரையே - பொன்னாகிய தேவலோகத்தாரும் வட்டமாகிய பூமியிலுள்ளாரும் வணங்குங் கல்வனைப்பதியிலுள்ள யானையே.

(து-ரை) நாகம், புவி: ஆகுபெயர்கள். பூகம், மெலிக்கும்வழி மெலித்தல். பயிலல் ஈண்டு அராவுதல். அரம் பயில்வேல் என்பதற்கு அரத்தையும் (போர்) பயிலுகின்றவேலையும் என்று பொருள் கூறினு மமையும். ஈற்றேகாரர் தேற்றப்பொருட்டு. (க)

கல்வனையந்தாதி ழலழம் உரையும்.

வரையாரம் பாலன்ன தோணகை வாணி வலவைகண
வரையாரம் பார்சடை யார்கல் வளைவெற்ப வண்ணமுத்தேன்
வரையாரம் பாளிதப் பூட்கொங்கை மீது வபங்குதொய்யில்
வரையாரம் பால விழியா ளிடையின் வறுமைகண்டே.

(இ-ள்.) வரை ஆரம் பால் அன்ன தோள் நகை வாணி வலவை
கணவர் - மூங்கிலு முத்தும் பாலும்போன்ற தோளையும் பல்லையுஞ்
சொல்லையுமுடைய வல்லவைக்கு நாயகரும், ி ஆர் அம்பு ஆர் சடை
யார்-அழகுநிறைந்த கங்கை நீர் பொருந்தப்பெற்ற சடையினே யுடைய
வருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய, கல்வளை வெற்ப - கல்வளைப்பதியி
லுள்ள பொருப்பனே, அம்புஆல விழியாள் இடையின் வறுமை கண்டு-
அம்பையும் நஞ்சையு நிகர்த்த கண்களையுடையளாகிய தலைவியினது
இடையின் சிறுமையைக் கண்டு, கொங்கை - தனத்தில், பூண் மீது -
(இன்றியமையாதிருக்கின்ற) ஆபரணத்தின்மேல், பாளிதம் வரை
ஆரம் - குழம்பாகிய மலைச்சந்தனத்தையும், வயங்கு தொய்யில் வரை
யார் - விளங்குகின்ற தொய்யிலெழுதார் (அன்னையர்), (இங்ஙனமா
னவருக்கு) வண்ணம் முத்து ஏன் - (நீகொணர்ந்த) அழகாகிய முத்த
மணிமாலையேன்?

(கு-ரை.) ியார் அழகிய ஆத்திப்பூமாலையு மெனினுமமை
யும். பாளிதம் கர்ப்பூரத்தைக்கலந்த என்றுரைப்பினுமமையும். இழிவு
சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. வறுமை இப்பொருள்படுதலை
“வறிது நகைதோற்றல்” என்பதிற்காண்க. இஃது அகப்பொருளில்
பாங்கி கையுறை மறுத்தற்கிளவி. (க 0)

மைக்கண்ட னேறிய தேரச் சறுக்கும் வரதன்வெந்தி
மைக்கண்ட நம்மையொட்டாவைங் கரத்தண்ணல் வாழுமிடம்
மைக்கண் டவள நகைபார் குடையு மடுவினின்மா
மைக்கண்ட னீழலிற் சங்கிலுந தென்கல் வளைப்பதியே.

(இ-ள்.) மை கண்டன் ஏறிய தேர் அச்ச அறுக்கும் வாதன் - கருமையாகியமிடற்றினை யுடையராகிய சிவபெருமானேறிய தேரின தச்சையறுத்த வாதரும், வெம் தீமைக்கு அண்ட நம்மை ஒட்டா லிங்கரத்து அண்ணல்-வெம்மையாகிய தீமையிடத்துச் சாரநம்மை விடாத லீந்து திருக்கரங்கனையுடைய தலைவருமாகிய விநாயகக்கடவுள், வாழும் இடம் - வாழ்மிடமாவது, மை கண் தவளம் நகையார் குடையும் மடு வினில் - மையைுடைய கண்களையும் வெண்மையாகிய பற்களையு முடையராகிய மகளிராங்குளத்தில், மாமை கண்டல் நீழலில் - அழகாகிய தாழைமரநீழலில், சங்கு ஈனும் தென் கல்வளைப் பதியே-சங்கு கள் (முத்துக்களை) ஈனப்பெறுங் கல்வளைப்பதியே (ஆகும்).

(கு-ரை.) குவ்வுருபு கண்ணுருபின் நிரிபு. (கக)

கல்வளை யாத விரும்புநெடு சேகைய தோடுறவா
கல்வளை யார்சனை வாயாக் காம்பல்செங் காணியின்பக்
கல்வளை யாநிலாவீச விள்ளுங் கழனிசுற்றுங்
கல்வளை யானங் குசபாச மேந்துங் கான்புகழே.

(இ-ள்) வளையாத இரும்பு நெஞ்சே - வளையாத இரும்பையொ த்த மனமே, கையரோடு உறவு ஆகல்-கீழ்மக்களோ றெவாகுத லொழிந்து, வள் ளியார் சனைவாய் அரக்கு ஆம்பல்-வளமுமழகும் பொருந்திய சனையிடத்துச் செவ்வாம்பற்பு, செம் காவியின் பக்கல் வளை ஆரம் நிலா வீச விள்ளும் - அழகாகிய காவப்பூவி னயலில் சங்கு முத்து நிலாவை வீச விரியப்பெறும், கழனி சுற்றும் - வயல்கூழப்பெற்ற, கல்வளையான் அங்குச பாசம் ஏந்தும் கரன் புகழே கல் - கல்வளைப் பதியையுடையவரும் அங்குச பாசங்களை யேந்துந் திருக்கரங்கனையுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது புகழையே கற்பாள்.

(கு-ரை) இதுவும் பூட்டுவிற்பொருள்கோள். ஆகல் என்னும் எதிர்மறைவியங்கோள் வினைமுற்று வினையெச்சமானது; வினைமுற்றுவரைப்பினுமமையும். வள்ளையார் என்பதில் ளகார்தொகுத்தது.

வனையார் என்பதற்கு வள்ளைக்கொடி பொருந்திய எனினுமமையும். அரக்காம்பல் செங்காவியின் பக்கல் வனையார நிலாவீச விள்ளும் என்ற தற்கு சேதாம்பலினதும் செங்காவியினதும் பக்கத்தில் சங்கு முத்துக் கள் நிலாவைவீச (அவை) விரியும் என்று பொருள் கூறினுமமையும்.

கரும்பனை யத்தனைப் பூவே ழிடந்தசெங் கண்விடைப்பா
கரும்பனை யத்துவக் கீர்த்துடல் போர்த்த கடவுண்மொழிக்
கரும்பனை யத்தர்கை மாங்கனி வாங்கிய கல்வனையா
கரும்பனை யத்தனை யான்மற வேன்புன் கவிதைகொண்டே.

(இ-ள்.) கரும் பனை அத்தனை-கருமையாகிய பனைபோலும் துதிக்கையினையுடையவரும், ஏழ் பூ இடந்த செங்கண் விடைபாகர் - (கீழ்) ஏழுலகத்தையும் (பன்றிவடிவாய்க்) கிழித்த செம்மையாகிய கண்ணையுடைய (விட்டுணுவாகிய) இடபததை யூரும் பாகர், உம்பல் நைய துவக்கு ஈர்த்து உடல் போர்த்த கடவுள்-யானை வருந்தத் தோலை யுரித்துத் திருமேனியிற் போர்த்த கடவுள், கரும்பு மொழி அனை அத்தர் - கரும்புபோலு மொழியினையுடைய வுமாதேவியாகிய வாமபாகர், கை மாங்கனி வாங்கிய - (அவரது) திருக்கரத்தில் மாம்பழத்தை வாங்கிய, கல்வனை மாகர் உம்பனை-கல்வனைப்பதியிலுள்ள தேவர்களுக்கருந்தேவரும், அத்தனை-(யாவர்க்குந்) தந்தையுமாகிய விராயகக்கடவுளை, யான் புன் கவிதைகொண்டு மறவேன் - யான் புல்லியகவியாற் (பாடுதலை) மறவேன்.

(கு-ரை) விடைப்பாகர் என்றதற்கு விடைமேலேறி யருள்பவர் என்றுரைப்பினுமமையும். அனை இடைக்குறை. மேல் இவ்வாறு பெருவழக்காவரு மிடைக்குறைகளை யுய்த்துணர்ந்து கொள்க. (கங்)

கவிநா யகன்றிடு வாய்க்கிரைப் பண்டங் கறையிரத்தக்
கவினாய கன்மக் குடும்பையை வீக்கியென் கண்டபயன்
கவிநா யகன்றொழும் ராமன் கொலைப்பவங் காயந்திது துங்
கவிநா யகதிருக் கல்வனை வாழுங் கணபதியே.

(இ-ள்.) கவி நாயகன் தொழும் ராமன் கொலை பவம் காய்ந்திடு துங்க விநாயக - குரங்குகளுக்குத் தலைவனாகிய அனுமானல் வணங் கப்படும் ழுராமரது பிரமஹத்திதோடத்தை அழித்த உயர்ச்சிபாகிய விநாயகக்கடவுளே, திரு கல்வனே வாழும் கணபதியே - அழகாகிய கல்வனோப்பதியில் வாழும் கணபதியே, நாய் கவி அகன்றிடு வாய்க்கு இரைப்பண்டம்-நாய் கவ்வீக்கொண்டோடும் (அதனது) வாய்க்கிரைப் பண்டமும், கறை இரத்தம் கவின் ஆய கன்மம் குடும்பை - கறை யாகிய இரத்தத்தா ழழகுண்டாகப்பெற்ற கன்மக்கூடாகிய வுடலை, வீக்கி - பருக்கச்செய்து, கண்ட பயன் என் - (யான்) கண்ட பயன் (சிறிதும்) இல்லை.

(கு-ரை.) கவ்வி என்பதில் வகரந்தொகுத்தது. கறை இரத்தம், இருபெயரொட்டு. எவன் என்பது, என் என இடைக்குறையா நின்று இல்லை என்னும் பொருள்பயந்தது. (கச)

கணத்தலை வன் குழ விப்பிறைக் கோட்டன் கதிர்மணிப்பைக் கணத்தலை வன்னச் சராக்சச் சரையன் களமரில்லங் கணத்தலை வன்ன வனையுநங் கல்வனே காணிலரைக் கணத்தலை வற்பகை முன்பனி மாணங் கருதிடினே.

(இ-ள்.) கணத் தலைவன் - கணங்களுக்குத் தலைவரும், குழவிப் பிறைக் கோட்டன் - இளமையாகிய பிறைபோலும் கொம்பினையுடையவரும், கதிர் மணி பை கணத் தலை வல் நச்சு அரைக்கச்சு அரையன் - கிரணத்தையுடைய மணியினையும் படத்தினையுமுடைய கூட்டமாகிய தலைகளையும் வலிய நஞ்சினையுமுடைய சர்ப்பக் கச்சையணிந்த அரையினையுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது, களமர் இல் அங்கணத் தலை வன்ன வனே ஊரும் கல்வனே காணில் - உழவருடைய வீட்டின் முற்றத்தின்கண் அழகிய சங்குகள் ஊருகின்ற கல்வனோப்பதியைக் கண்டால், அலைவு - (கண்டவரது) துன்பம், கருதிடில் - ஆராயுமிடத்து, அரைக்கணத்து அற்பகை முன்பனி மாணம் - அரைக்கணப்

பொழுதில் இருளுக்குப் பகையாகிய சூரியனுக்குமுன் பனி (யழிதல்) போல அழிந்துவிடும். (கரு)

கரியா னனத்தன் ரொழுபதம் வேண்டிக்கண் ணர்பவஞ்சங்
கரியா னனத்த மவர்க்கிழைப் பான்கடற் காசினிக்கோர்
கரியா னனத்தம் புரைகோட்டுக் கல்வனைக் கன்மமத
கரியா னனத்தன் புகழ்பாடி யுள்ளங் கசிந்திடும்.

(இ-ள்.) கரியான் அனத்தன் தொழு பதம் வேண்டிக் கண்ணர் பவம் சங்கரியான் - விஷ்ணுமூர்த்தியும் அன்ன வாகனராகிய பிரம தேவரும் வணங்குகின்ற (தமது) திருவடியை விரும்பிக் கருதாதவரு டைய பாவங்களை யழிக்காதவரும், அவர்க்கு அனத்தம் இழைப்பான் - அவருக்கு நாசஞ்செய்பவரும், கடல் காசினிக்கு ஓர் கரியான கல்வனை நத்தம் புரை கோட்டு கன்ன மத கரி ஆனனத்தன் - கடலையுடைய பூலோகத்துக்கோர் சாட்சியான கல்வனைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக் கின்ற சங்கை நிகர்த்த கொம்பினையுங் கன்ன மத்தினையு முடைய யானை வதனத்தை யுடையவரு மாகிய வீக்கினேசுவரக் கடவுளது, புகழ்பாடி உள்ளம் கசிந்திடும் - கீர்த்தியைப்பாடி மனமுருருவீர் (சகத் தீரே நாமக்குப் பேரின்பமுத்தி கைகூடும்).

(கு-ஊ) வைத்திபர் நோயாளருக்குக் கண்ணிற் படலத்தை யுரி த்தலாதிவயற்றைப் புரிதல்போலத் தீமைசெய்வார்க்கு அனத்தமிழை த்தலு மருளேயாதலிற் கடவு ளிலக்ஷணத்துக்கு மாறுபடாமகாண்க. கரியானனத்தன்ரொழுபதம் வேண்டில் என்று பாடமாயின், விட்டு ணவும் பிரமதேவருந் தொழுகின்றமேற்பதத்தை விரும்பினால் என்று பொருளுரைக்க. (கசு)

சிந்தா மணிதென்ற லன்றி னிலாப்பகை செய்யவணி
சிந்தா மணிமுலை வாடி ன னோழு செகமளந்த
சிந்தா மணிதுள வன்றேடு கல்வனைச் செய்யவருட்
சிந்தா மணிவரச் காணும் டீயோதரச் செல்வினமே.

(இ-ள்.) சிந்த ஆ மணி தென்றல் அன்றில் நிலா பகைசெய்ய - கடலும் பசுவின் கழுத்திற் கட்டப்பட்ட மணியுற் தென்றற்காற்றும் அன்றிற்பறவையுஞ் சந்திரனும் பகையைச் செய்ய, மணிமுலை அணி சிந்தா வாடினள் - அழகாகிய தனங்களை யுடைய தலைவி அழகழிந்து வாடினாள், பயோதரச் செல் இனமே-நீரை உதரத்திற் கொண்ட முகிலினமே, ஏழு செகம் அளந்த சிந்து ஆம் அணி துளவன் தேடு கல்வளைச் செய்ய அருள் சிந்தாமணி வர காணும்-ஏழு (தீவாகிய) பூமியை (ஓடி யால்) அளந்த குறளாகிய அணிகின்ற துளவமாலையையுடைய வித்தணுமூர்தியு நாடுகின்ற கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற செம்மையாகிய அருளினையுடைய சிந்தாமணிபோலும் விநாயகக்கடவுள் வரக்கண்டிலேம் (இஃதென்ன வினையோ).

(கு ளை) நிலா, ஏழு, சிந்தாமணி: ஆகுபெயர்கள். அன்பருக்கு நினைத்தவற்றைக் கொடுத்தல் பற்றிச் சிந்தாமணியென்றார். இது கடவுண்மாட்டு மாணுட்பெண்டிர் நயந்தபக்கத்தில் தலைவியின் வாட்டங்கண்ட தோழியர் மேகங்களோடு கூறுங்கூற்று. (கௌ)

தாங்க வளக்க ரொலிவே யிசைநனி தாக்கத்துப்ப
தாங்க வளக்கரிக் கொங்கைக் குதவிலன் றுரைநிரர்
தாங்க வலைப்பட வென்னை விடாமத தந்திசொல்லார்
தாங்க வளக்கல் வளைப்பதி மேவிய தற்பரணே.

(இ-ள்.) தாங்க அளக்கர் ஒலி வேய் இசைநனி தாக்க-திரையை யுடைய கடலொலியும் வேய்க்குழ லோசையும் (எமது தலைவியை) மிகவுர் தாக்க, (அதனையாமனுப்பிய தூதாலறிந்தும்) துப்பு அதரம் கவளக்கரிக் கொங்கைக்கு - பவளம்போலும் அதரத்தினையுங் கவளவுணவைக் கொள்ளுகின்ற யானைபோலுந் தனத்தினையுமுடைய அத்தலைவிக்கு, நிரந்தரம் கவலைப்பட என்னைவிடா மததந்தி - எப்பொழுதுங்கவலைப்பட என்னைவிடாத மதயானையும், சொல் ஆந்தரங்க வளக்கல்வளைப்பதி மேவியதற்பரண் - (புகழ்ந்து) சொல்லப்படுகின்ற உச்சி

தமரிகிய வளத்தினையுடைய கல்வளைப்பதியில் வாழும் ஆன்மாநாயகரு மாகிய விநாயக்கடவுள், தாரை உதவிலன்-(தமது) மாலையைக் கொ ட்க்கின்றிலர் (அவரது திருவுள்ள மிருந்தவாறென்).

(கு-ரை) வேய், ஆகுபெயர். அதரங்கவளம், மெலிக்கும் வழி மெலித்தல் யானை மான் ஆதிப சிலபொருள்களின் ஒவ்வொருறுப்பு மகளிரது ஒவ்வொருறுப்புக்கு நிகராகவும் முதல் சினைகளி னெற்று மைபற்றி அம்முதற் பொருள்களை உவமைப் பொருள்களாக வழங்க லும் புலவர்வழக்காதலிற் கரிக்கொங்கை யெனப்பட்டது; ஆகுபெய ரெனினுமாம். இதுவும் மேற்படி பக்கத்தில் தலைவிக்கு மாலையைக் கொடாத விநாயக்கடவுளது நெஞ்சத்தின் வன்மையைத் தோழியர் தம்முட் கூறுங்கூற்று. (சுஅ)

பரசங்க முதத்தமிழ் கல்லா வெனையனைப் பாவிநிகம்
பரசங் காவென்று மெய்ந்நொந்து பெற்ற பலனன்றுதா
பரசங் கமவுரி ருக்குயி ராய பரஞ்சடரே
பரசங்க மாறந் தணர்போற்றுங் கல்வளைப் பண்ணவனை.

(இ-ள்.) தாபர சங்கம் உயிருக்கு உயிர் ஆய பரஞ்சடரே - அசர முஞ்சரமுமாகிய இருவகை உயிர்களுக்கு முயிராகிய பரஞ்சாதியே, பரச ஆறு அங்க அந்தணர் போற்றும் கல்வளைப் பண்ணவனை - துதி க்கப்படுகின்ற ஆறாகிய வேதாங்கங்களையு முணர்ந்த மறையவாகள் போற்றுங் கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற விநாயக்கடவு ளே, பரச சங்க முதத்தமிழ் கல்லா என - மேலான சங்கப்புலவரா னராயப்பட்ட மூன்றாகிய தமிழ் நூல்களைக் கல்லாதவென்னை, பாவி அனை-பாவிமாகிய (என்) அன்னை, திகம்பர சங்கர என்று மெய் நொந்து பெற்ற பலன் நன்று-திகம்பரரே சங்கரரே யென்று துதித்துத் தேகம் நொந்து பெற்ற பலன் நல்லது.

(கு-ரை) சங்கம், தமிழ்: ஆகுபெயர்கள். முத்தமிழ்: இயல் இசை நாடகம். என்னை என்பதில் னகாந்தொகுத்தது. அனை இடைக்குறை-நன்று, தீயதென்னும் பொருளைத்தந்தது.

அவலம் புரிமுக் குறும்பைந்து பூத மடக்கிமென்றா
யவலம் புரிமலர் தூய்த்தொழு தேத்த வருண்மெய்யர்மெப்
யவலம் புரிமருப் புத்தக ஒரு மறுமுகன்முன்
னவலம் புரிவயற் கல்வணை யாலயத் தா திக்கனே.

(இ-ள்.) மெய்யர் மெய்ய - மெய்ம்மையையுடையவர்க்கு மெய்ம்
மையானவரே, வலம் புரி மருப்புத் தகர் ஊரும் அறுமுகன் முன்ன-
வெற்றியைத் தருகின்ற கொம்பினையுடைய ஆட்டுக்கடா வாகனத்தைச்
செலுத்தியருளும் ஆறுமுகக்கடவுளுக்கு முன்னவரே, வலம்புரி வயல்
கல்வணை ஆலயத்து ஆகிக்கனே-சங்குகள் (பொருந்திய) வயலையுடைய
கல்வணைப்பதியில் வாழு முயர்ச்சியுடையவரே, அவலம் புரி முக்குறு
ம்பு கீந்து பூதம் அடக்கி - துன்பத்தைச் செய்கின்ற முக்குற்றங்களை
யும் கீம்புலன்களையு மடக்கி, மெல் தூய வலம்புரி மலர் தூய்த் தொ
ழுது ஏத்த அருள் - மென்மையாகிய தூய்மையை யுடைய நந்தியாவர்
த்த மலர்களைத் தூவித் தேவாரை வணங்கித் துதிக்க (எனக்கு) அருள்
புரிவீர்.

(கு-ரை.) முக்குற்றம்: காமம் வெகுளி மயக்கம். கீம்புலன்: நாற்
றம் சுவை ஒளி ஊறு ஓசை. புலன்களைப் பூதமென்று காரணகாரிய
ஒற்றுமை நயம்பற்றி உபசரிக்கப்பட்டது. (20)

திக்குடை யானடி யைப்போற்றிப் பூவலஞ் சென்றுசெஞ்சோ
திக்குடை நீழலின் மேவந்த விரிசெப்பு வீரென்றன்பத்
திக்குடை யான்கல் வணையான் சிலம்பினிற் றேன்பண்ணையோ
திக்குடை யோதிசெசங் காலியுங் காலையுஞ் சென்றதுவே.

(இ-ள்.) திககு உடையான் அடியை போற்றி - திக்காகிய ஆடை
யை யுடையராகிய சிவபெருமானுடைய திருவடியைப் போற்றி, பூ
வலம் சென்று - புரியைப்பிரதக்கிணஞ் (செய்யச்) சென்று, செம்
சோதி குடை நீழலில் மேவு அந்தணீர் - செம்மையாகிய சோதியினை
யுடைய குடைநீழலிற் சேரு மந்தணரே, என்றன் பத்திக்கு உடை

யவருங் கல்வளைப்பதியையுடையவரு மாகிய விநாயகக்கடவுளது மலை யில், தேன் பண்ணை ஒதிக் குடை ஒதிச் செம் காலியும் காணையும் சென்றது-வண்டுக் ளிசையைப் பாடிச் கிண்டபெறுங் கூந்தலையுடைய செவ்வடியினளாகிய ஒரு தலைவியும் ஒரு தலைவனுங் (கூடிச்) சென்றதைக் (கண்டரோ), செப்புவீர் - கூறுவீர்.

(கு-ரை.) இஃது ஆற்றிடை முக்கோற் பகவரை வினாதல். (உக)

வேதா ரணிய முறைவேயின் முத்தருள் வேழமுய்ய
வேதா ரணியம்பொ னுடேத்து கல்வளை வெற்பன்னமே
வேதா ரணிய மலைதிருக் கோயில் விளங்ககின்பால்
வேதா ரணியந்த காரநம் பாலில் விதித்தனனே.

(கு-ள்.) வேதாரணியம் உறை வேயின் முத்து அருள் வேழம் - திருமறைக்காட்டி வெழுந்தருளியிருக்கின்ற மூங்கின் முத்தாகிய சிவ பெருமான் பெற்றருளிய யானைமுகக்கடவுளது, தாரணி அம் பொன் னுடு உய்யவே ஏத்து கல்வளை வெற்பு அன்னமே- மண்ணுலகத்தாரும் பொன்னுலகத்தாரும் (தாம்) உய்யும் பொருட்டாகவே துதிக்கின்ற கல்வளைப்பதியி லுள்ள மலையில்வாழும் அன்னம் போன்றவளே, வேதா-பிரமதேவர், இரணிய மலை திருக் கோயில் நிற்பால் விளங்க-பொன்மலையும் இலக்குமிக்கு மாளிகையாகிய தாமரைப்பூவும் நீர்னி டத்து விளங்கவும், வே(ய்) தார் அணி அந்தகாரம் நம் பாலில் விதித் தனன் - அலங்கரிக்கப்பட்ட மாலையை யணிந்த இருளை (யான் காண) என் பக்கலில் விதித்தார்.

(கு-ரை.) தாரணி, பொன்னுடு, அன்னம், இரணியமலை, திருக் கோயில், அந்தகாரம்: ஆகுபெயர்கள். மேல்வருமாகு பெயர்களை யு முய்த்துணர்க. இரணியமலை - மூலை திருக்கோயில் - முகம். அந்த காரம்-கூந்தல். இஃது இடையூறு கிளத்தற் கிளவியின்பாற்று. (உஉ)

தனையா யுதவிய தந்தையில் வாழ்க்கை தணந்தருட்சிந்
தனையா யுதகந் தனிநின்று செய்யுந் தவத்திர்வெண்டந்

தனையா யுததி யகிலம் படைக்குஞ் சதூர்விதவே
தனையா யுதன்ரெழுங் கல்வனையானைச சரண்புழுமே.

(இ-ள்.) தனை ஆய் உதவிய தந்தை இல்வாழ்க்கை தணந்து-
மகவாகப் பெற்ற பிதாவையும் இல்லின்கண் வாழ்தலையும் நீங்கி, அருள்
சிந்தனையாய் - திருவருளைப்பேறுஞ் சிந்தனையாகி, உதகத்தன்னில்
நின்று செய்யுந் தவத்திர் - நீரின் கணினு செய்யுந் தவத்தினையுடை
யிர், (நீவி ரிங்கனம் வருந்தாது) வெண்தந்தனை-வெண்மையாகிய (ஏக)
தந்தத்தினையுடையவரும், ஆய் உததி அகிலம் படைக்கும் சதூர்வித
வேதன்-ஆராய்த்து கடலையுடைய பூமியைச் சிருட்டித்தநால்வகைமறை
யையு முணர்ந்த பிரமதேவரும், மாயுதன் - பஞ்சாயுதங்களை யுடையரா
கிய விஷ்ணுமூர்த்தியும், தொழும் - வணங்குகின்ற, கல்வனையானை
சரண்புகும் - கல்வளைப்பதியை யுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளைச்
சுணடைவீர் (முத்தி சித்தியாகும்).

(குறா.) ஆய், ஆகவென்பதன்றிபு. ஆயுததி என்பதில் ஆய்
'வரிப்புண்பந்து' என்பதிற்போல வினையெச்சப் பொருடந்தது. (உரு)
சரந்தண் டருமலர் வேண்மைத் துனன்செந் தமிழ்க்கலைபஞ்
சரந்தண் டலையிற் கிளி தேரும் கல்வனை தங்குகொஞ்
சரந்தண் ட பாணி யழகினைக் காணப்பொற் றுமரைவா
சரந்தண் டர்போல விமையாத பார்வையைத் தந்திலரே.

(இ-ள்.) தண் தரு மலர் சரம் வேள் மைத்துனன் - குளிர்மை
யைத் தருகின்ற மலர்ப்பாணங்கையுடைய மனமதனுக்கு மைத்துன
ரும், செம் தமிழ்க் கலை தண்டலையில் பஞ்சரம் கிளி தேரும் கல்வனை
தங்குகொஞ்சரம்-செந்தமிழ்க்கலைகளைச் சேரலையிற் கூட்டின்க ணுள்ள
கிளிகள் படிக்கின்ற கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கும் யானையும், தண்ட
பாணி - தண்டாயுதத்தை யேந்திய திருகரத்தினை யுடையவருமாகிய
விநாயகக் கடவுளது, அழகினை காண - பேரழகை (யான்) காண,
பொன் தாமரை வரசர் அந்த அண்டர் போல இமையாத பார்வையைத்

தந்திலர் - அடிகிய தாமரைப்பூவில் வசிப்பவராகிய பிரமதேவர் அத் தேவர்க்குப் போல இமையாத கண்களை (எனக்குத்) தந்திலர்.

(கு-11.) சரத்தன் பஞ்சரத்தண்டலை எனற்பாலன மெலித்தன. அந்த என்றத லீற்றகரத் தெர குத்தது. மேலும் இவ்வனம்வரும் விகாரவகளை யுப்த்துணர்க. (உச)

தந்தனந தாமரை வெற்பிரு நோரிடை சாய்நடைபா தநதனந் தாந்நுழல் யாமந கோமன சாமநபெண் தநதந் தாபனை நெல்வினை கல்வனை தன்னிலொற்றைத் தந்தந தாவினம் கையெய்ப் போயிருட் சபபந்தமே.

(கு-12.) தந்து அனம் தாமரை வெற்பு இருள் கோர் இடை சாய்நடை பாதம் தனம் தாந் குழல் - நூலையும் அன்ன நடையினையுத் தாமரைமலரையும் மலைபையும் இருளையும் (முறைபே) நிகர்த்த இடையினையம் அசைநடையினையும் அடியினையும் முலையினையும் மலை யை யணிகின்ற கடந்தலினையுமுடைய, யாமந போமன சாமநப் பெண் தந்த நதநா - இளமையாகிய பச்சைநிறகதையுடைய உமாதேவியார் பெற்ற புத்திரரே, நெல் வினை பனை கல்வனை தன்னில் ஒற்றைத் தந்த- நெல்வினைகின்ற வயல்களையுடைய கல்வினைப்பதியி வெழுத்தருளியிருக்கின்ற ஏக தந்தரே, நந்தா வினக்கே-(ஒருகாலு ம) ஒளிதொடாத வினக்கே, என - என்று துதிக்க, இருள் சம்பந்தம் போம் - மல சம்பந்தம் நீங்கி விடும்.

(கு-13.) யாமந கோமனம் ஒரு பொருட்பன்மொழி (2௩)

சம்பந்த மாவினைத் தென்னவற் கீர்தவன் றுங்குமுருட் சம்பந்த மாமுனி பாமலை குடி தருபொருள்மா சம்பந்த மாலம் புனைகுழங் கல்வனைத் தரதுவெய்பா சம்பந்த மாயெயன் பாணிக்கி வாழ்வுசம் பாதிப்பனே.

(கு-14.) சம்பு அந்த மாவினை தென்னவர்க்கு நந்தவன் - கரிக ளாகிய அந் குதியைகளை (தமதன்பராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளுக்

காகப்) பாண்டியனுக்குக் கொடுத்தவரும், அருள் தாங்கும் மா சம்பந்த முனி பா மாலை சூடி - அருளைத் தாங்கிய பெருமையாகிய திருஞான சம்பந்த மூர்த்தியாகிய அந்தணரது தேவாரப்பாமாலையைச் சூடிபவரு மாகிய சிவபெருமான், தரு பொருள் - பெற்ற புத்திரராகிய, மா சம்பு ஆம் தமாலம் புனை சூழும் கல்வனைத் தந்தி - மாமரமும் நாவன் மரமும் அழகிய பச்சிலைமரமும் புன்னை மரமுஞ் சூழ்ப்பெற்ற கல் வனைப் பதியிலுள்ள யானைமுக விநாயகக்கடவுள், பந்த வெம் மாயை பாசம் - கட்டாகிய வெய்ய மாயா பாசத்தை, என்பால் நீக்கி - என்னி டத்தினின்று நீக்கி, வாழ்வு சம்பாதிப்பன்-மோகூவாழ்வைத் தந்தருள் வார். (உசு)

பாலை வனத்தத்தைக் கியாரளிப் பாரென்று பன்னினனோம்
பாலை வனத்தடங் தூர்கண்டு வெட்கும் படிவந்தமின்
பாலை வனத்தகன் றுள்கல் வளைப்பா மானந்தன்றன்
பாலை வனத்தள வும்மன்பி லாரிற் பதைபதைத்தே.

(இ-ள்.) கீம்பாலை வனத் தடம் சார் கண்டு வெட்கும்படி வந்த மின் - (தன்) கூந்தலை நீரையுடைய பெருமையாகிய மேகங் கண்டு காணுப்படி தோன்றிய நமது மகள், வனத் தத்தைக்கு பாலை யார் அளிப் பார் என்று பன்னினன் - அழகையுடைய கிளிக்குப் பாலை யார் கொ ட்பாரென்று (நெருநலிற்) கூறினான், கல்வளைப் பரமானந்தன் தன் பால் ஐவனத்து அளவுர் அன்பிலாரில் பதை பதைத்து பாலைவனத்து ஆகன்றான் - கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமானந்த குணத்தினராகிய விநாயகக்கடவுண்மீது (ஒரு) மலை நெல்லளவாயினு மன்பிலார் போலப் பதைபதைத்து (இன்றொரு தலைவன்பின்னே) பாலைவனத்திற்சென்றான் (அவன் நெருநற் குறிப்பானுணர்த்தியதை யானுய்த்துணர்ந்திலென்).

(து-ளா.) இது செவிலி தன்னறிவின்மைதன்னை நொந்துரைத் தல். (உஎ)

தைக்கும் பகழி யுடல்பாய் தறுகட் சயிலம்வந்த
தைக்கும் பகன தனத்தீர்கண் டரென்றிற் சாற்றிடுமே
தைக்கும் பகனன்முன் னேனைப் பந்தாடித் தகர்த்துஞ்சி
தைக்கும் பகவன்றென் கல்வனே வாசன் றடமலைக்கே.

(இ-ள்) கும்ப கன தனத்தீர் - குடத்தை நிகர்த்த கனத்த தனங்
கனையுடையீர், மேதைக் கும்பகனன் முன்னேனை பந்து ஆடி தகர்
த்து உரம் சிந்தக்கும் பகவன் - அறிவினையுடைய கும்பகன்னனுக்கு
முன்னேனாகிய இராவணனைப் பந்துபோல (எறிந்து) ஆடித் தகர்த்து
(அவனது) வலியை யழித்த கடவுளாகிய, தென் கல்வனே வாசன் -
அழகிய கல்வனைப்பதியில் வாசஞ்செய்தருளும் விக்கினேசுவரரது,
தடமலைக்கு - பெருமையாகிய மலையில், தைக்கும் பகழி பாய் உடல்
தறுகண் சயிலம் வந்ததைக்கண் டரெனில்-(குறித்த இலக்குத் தப்பாது)
சைக்கும் (எனது) பாணந் தைத்த உடலையுடைய அஞ்சாமையாகிய
மலைபோலும் யானே (யொன்று ஈண்டு) வந்ததைக் கண்டராயின், சாற்
றிடும் - கூறுவீர்.

(கு-ரை.) குவ்வுருபு. கண்ணுருபின்றிரிபு. இது வேழம் வினா
தல். (உஅ)

மலைவல் வியம்பிரி யாத்திலலைக் கானுறை மாமதங்கி
மலைவல் வியம்பிரி ரீரின் பயோதரி வானிமய
மலைவல்லி யம்பிகை கான்முனை கல்வனே வாணன்பொங்க
மலைவல் வியம்பர வையானெய் யாமுன் வரவில்லையே.

(இ-ள்.) மலை வல்லியம் பிரியாத தில்லைக் கான் உறை மா மத
ங்கி - பொருகின்ற புலிகள் நீங்காத தில்லைவனமாகிய சிதம்பரத்திலே
எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமையாகிய தவப்பெண்ணும, வல் இள
நீர் மலை இயம்பு இன் பயோதரி - சூதாடுகருவியையும் இளநீரையும்
ஒப்புச்சொல்லுகின்ற நல்ல தனங்களை யுடையவரும், வான் இமய மலை

வல்லி - பெரிய இமயமலையிற் றேன்றியருளிய கொடியை நிகர்த்த வருமாகிய, அம்பிகை கால் முளை - உமாதேவியாருடைய புத்திரரும், கல்வளை வாணன் - கல்வளைப் பதியில் வாழ்பவருமாகிய விநாயகக்கடவுள், பொந்து வல் அமலை இயம் பரவையான் எய்யாமுன் வர இல்லையே - மிகுந்த வலிய சத்தத்தைக் கொண்ட முரசாகிய கடலையுடைய மன்மதன் (தன் மலர்ப்பாணங்களை பென்மீது) செலுத்தாமுன்னர் வர வில்லை (இனி யான் யாது செய்வேன்).

(து-ரை.) கால்முளை, இருபெயரொட்டு. இது கடவுண்மாட்டு மானுடப்பெண்டிர் நயத்தபக்கத்தில் தலைவி தன்னால் விரும்பப்பட்ட விளபகக்கடவுள் வந்தருளாமையைக் கவன்றுரைத்தல். (உக)

வரம்பல வன்பருந் கீவா ரெனக்குமெய் வாழ்வுதரு
வரம்பல வன் கொன்றை மாலிகை யாத்தி வளைந்தருற்ற
வரம்பல வன்பெற்ற மாதங்க வானனர் மள்ளர்செய்யும்
வரம்பல வன்குண் டலர்முடுங் கல்வளை வானவரை.

(இ-ள்.) அம்பு அலவன் கொன்றை மாலிகை ஆத்தி வளைந்த கல் தவர் அம்பலவன் பெற்ற மாதங்க ஆனனர்-கங்கைநீரையும் பிறை மதியையுங் கொன்றைப்பூமாலையையும் ஆத்திப்பூவையுத் (திருமுடியிற்) சூடிய மேருமலையாகிய வில்லினையுடைய சிவபெருமான் பெற்றருளிய யானைவதனத்தரும், மள்ளர் செய்யும் வரம்பு அலவன் குண்டு அலர் மூடும் கல்வளை வாணவர் - உழவர் கட்டிய வரம்பிலுள்ள குண்டின் குண்டுகளை மலர்கள் மூடுங் கல்வளைப்பதியிலுள்ள தேவருமாகிய விநாயகக்கடவுள், அன்பருக்கு பல வரம் ஈவார் - (தமது) அன்பர்கட்குப் பல வரங்களைக் கொடுப்பவ(ராதலின்), எனக்கும் மெய் வாழ்வு தருவர் - எனக்கும் மெய்மையாகிய (மோகூ) வாழ்வைத் தந்தருள் வார். (கூ)

வானஞ் சலஞ்சலத் திபொலி மண்மயங் காவுயிர்போ
வானஞ் சலஞ்சல மந்திடுங் காற்றுயர் மாற்றவரு

வானஞ் சலஞ்ச லெனவுரைப் பாண்கல் வளைப்பதிவாழ்
வானஞ் சலஞ்சலக் கைத்தல மாறன் மருமகனே.

(இ-ள்.) வானம் சலம் சலத்தீ ஒலி மண் மயங்கா - ஆகாயத்தின்
கூறாகிய செலியும் நீரின் கூறாகிய வாயுஞ் சினத்தையுடைய தேயுவின்
கூறாகிய கண்ணுங் காற்றின் கூறாகிய மெப்பும் பிருதிவியின் கூறா
கிய மூக்குமாகிய மீம்பொறிகளினின்றிங் கலங்கி, அஞ்ச அலஞ்ச -
(ஒசை சுவை ஒளி ஊறு நாற்றமென்னும்) மீம்புலன்களு மலைவுற,
உயிர்போவான் அலமந்திடுங்கால் - (உடம்பினின்றும்) உயிர்போதற்
குச் சமுலுங்காலத்தில், கல்வளைப் பதி வாழ்வான் - கல்வளைப்பதியில்
வாழ்பவரும், அம் சலஞ்சலக் கைத்தல மால்தன் மருமகன் - அழகிய
பாஞ்சசன்னிய மென்னுஞ் சங்கைக்கொண்ட கரத்தினையுடைய விஷ்
ணுமூர்த்திக்கு மருகருமாகிய விநாயகக்கடவுள், துயர் மாற்ற வருவான்
அஞ்சல் அஞ்சல் என உரைப்பான் - துன்பத்தை நீக்க வருவாராகி
(என்னை நோக்கி) அஞ்சற்க அஞ்சற்க என்று கூறியருள்வார்.

(கு-ரை.) அலஞ்ச அலைய வென்பதன்றிரிபு. வருவான் வினை
முற்று வினையெச்சம். (உக)

மகரத் தவள மலர்ச்சோலைப் பொங்கரின் வான்குளிரி
மகரத் தவழ்கல் வனையாகு வாகன வல்லவைவா
மகரத் தவள மருப்பானை வேங்கை மடங்கிலண்கு
மகரத் தவளைபுள் ளானாலு நின்னை மறப்பரிதே.

(இ-ள்.) மகரத்த வள மலர்ச் சோலைப் பொங்கரில் - தேனையும்
அழகையுமுடைய மலர்ச்சோலையி லுள்ள மரங்களில், வான் குளிர்
இமகரம் தவழ் கல்வளை ஆகு வாகன-பெருமையாகிய குளிர்ந்த சந்திர
னூரப் பெற்ற கல்வளைப்பதியி லுள்ள மூடிக வாகனரே, வல்லவை
வாம - வல்லவையை வாமபாகத்திற் கொண்டவரே, கரம் தவளம் மரு
ப்பு ஆனை வேங்கை மடங்கல் என்கு மகரம் தவளை புள் ஆனாலும் -
(யான்) கழுதையும் வெண்மையாகிய கொம்பினையுடைய யானையும்

பலியுஞ் சிங்கமுங் கரடியு மகரமீனும் தவளையும் பறவையுமாகப் பிறந்
தாலும், நிண்ண மறப்பு அரிது - உம்மை மறத்தல் கூடாது.

(கு-ரை.) பொங்கர், இமகரம்: ஆகுபெயர்கள். (கூஉ)

அரவம் புலிங்க வனற்கண்ண வென்றி போற்றச்சிலம்
பரவம் புலிபணி கேட்பமன் றுடி யருண்மதலை
யரவம் புலியணி கோடரன் கல்வளையண்கண்ணே
யரவம் புலிய குணத்தா ரெனினு மவர்முத்தரே.

(இ-ள்) அர அம் புலிங்க அனல் கண்ண என்று அரி போற்ற -
(ஆன்மாக்களை இளைப்பாற்றும்பொருட்டுச்) சங்காஞ்செய்பவரே அழ
கிய பொறியையுடைய அக்கினிக்கண்ணரேயென்று திருமால் துதி
க்கவும், சிலம்பு அரவம் புலி பணி கேட்ப - (திருவடிச்) சிலம்பின
தொலியை வியாக்கிரபாத முனிவரும் பதஞ்சலிமுனிவருங்கேட்கவும்,
மன்று ஆடி அருள் மதலை - (கனக) சபையின் கண்ணே ஆனந்ததாண்
டவஞ்செய்தருளுகின்றவராகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிய புத்திர
ரும், அரவு அம் புலி அணி கோடரன் - சர்ப்பத்தையும் பிறைமதியையு
மணிந்த சடையினையுடையவரும், கல்வளை அண்ணல் கண்ணேயர் -
கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற தலைவருமாகிய விக்கிணைச
வாரிடத்து அன்புடையவர், அவம் புலிய குணத்தார் எனினும் - தீமை
சார்ந்த குணத்தினையுடையவ ராயினும், அவர் முத்தரே - அவர் சீவன்
முத்தரே.

(கு-ரை.) புல்லிய என்றதின் லகரம் தொகுத்தது. (கூஊ)

தரப்பணி யாரம் பலபூண்டு தேர்முதற் றுணைதற்குழ்த்
தரப்பணி யாரைத் தடிந்துல காளலிற் சர்க்கரைசர்
தரப்பணி யார மமுதுசெய் வோன்கல் வளைத்தலத்தா
தரப்பணி யார்வத் தொடுஞ்செய்து வாழ்த நகவுடைத்தே.

(இ-ள்.) தரப்பணி ஆரம் பல பூண்டு - கிரீடத்தையும் பல மணி
வடங்களையும் பூண்டு, தேர் முதல் தானை தன் குழ்தர - தேர்முதலா

கிய (சதுரங்க) சேனைகள் தன்னைச் சூழ்தலைச் செய்ய, பணியாரைத் தடிந்து உலகு ஆளவின் - பகைவரைச் செறுத்து உலகத்தை யாளுத லினும், சர்க்கரை சுந்தரப் பணியாரம் அழுதுசெய்வோன் - சர்க்கரையை யு மழுகிய பண்ணிகாரங்கோயுந் திருவமுதுசெய்பவராகிய விநாய கக்கடவுளது, கல்வளைத் தலத்து - கல்வளைப்பதியில், ஆதரப் பணி ஆர் வத்தொடுஞ் செய்து வாழ்தல் தகவு உடைத்து - அன்பு செய்தலாகிய பணியை ஆசையோடுஞ் செய்து வாழுதல் தகுதியுடையது.

(கு-ரை.) பணியாரம் மருஉமொழி. ஆதரம் ஆகுபெயர். (ஈச)

தகரங் கமழ்குந் தளந்தர ளந்,கள வின்னகையீர்
தகரங் கமலன் மணக்கோலஞ் செய்த றடாதிருபா
தகரங் கமலஞ் சிவந்தோன் மருகன் றவமற்றபா
தகரங்கண் மேவருங் கல்வளை யான்மலைச் சாரலிலே,

(இ-ள்.) தகரம் கமழ் குத்தளம் - சாந்து மணக்கப் பெற்ற கூர் தலையும், தாளம் தளவு இன் னகையீர்-முத்தும் முல்லையரும்பும் போலு முறுவலையு முடையீர், இரு பாத கரங் கமலஞ் சிவந்தோன் மருகன் - இரண்டு பாதங்களுங் கைகளுஞ் செந்தாமரைப் பூப்போலச் சிவந்தவராகிய விட்டுணுவுடைய மருகரும், தவம் அற்ற பாதகர் அங்கண் மே அரு கல்வனையான் - (முன்னர்ச்செய்த) தவமில்லாத பாதகர்கள் அவ்விடத் திற் பொருந்துத லில்லாத கல்வளைப்பதியை யுடையவரும் ஆகிய விநாயகக்கடவுளது, மலைச்சாரலில் - மலைச்சாரலில், தகர் - (ஈண்டு வெட்டக் கொணர்ந்த) ஆடு, அங்கமலன் மணக்கோல் அஞ்சு எய்தல் தடாது - அனங்கனாகிய மன்மதன் நறுமணத்தினைக் கொண்ட மலர்ப்பாணங்களைத்தினையும் எய்தலைத் தடுக்காது (ஆதலின் வெறியாட்டாள நீ வாளா உயிர்க்கொலை செய்யவேண்டா).

(கு-ரை.) மே முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இது பாங்கி வெறி விலக்கல். (ஈடு)

இலங்கை யிராவணன் கண்டதுண் டம்பட வெய்சரம்ப
யிலங்கை யிராமன் கடதாரை சிந்து மிரண்டிருகோ
டிலங்கை யிராவதன் றுழ்கல் வளைப னெனின்முத்திவா
யிலங்கை யிராது கடைத்தா டிறப்பிப்ப னேரம்பனை.

(இ-ள்.) இலங்கை இராவணன் கண்டதுண்டம் பட எய்சரம்
பயில் அம் கை இராமன் - இலங்கையிலுள்ள இராவணன் கண்ட
துண்டம்படச் செலுத்திய பாணம்பொருந்தப்பெற்ற அழகியகரத்தினை
யுடைய இராமாவதாரத்தையுடைய விட்டுணுவும், கட தாரை சிந்தும்
இரு இரண்டு கோடு இலங்கு யிராவதன் தாழ் கல்வளையன் எனின் -
மத மழையைச் சொரிகின்ற நான்கு கொம்பு விளங்கப்பெற்ற யிரா
வத யானையை யுடையனாகிய இந்திரனும் வணங்கப்பெறுங் கல்வளைப்
பதியிலுள்ள விநாயகக்கடவுள் என்று துதித்தால், முத்தி வாயில் அங்
கை இராது - மோக்கவாயில் அங்கு (கிறவுபடாது) இராது, ஏரம்பன்
கடைத் தாள் திறப்பிப்பன்-அவ் விநாயகக் கடவுள் அவ் வாயிற்கதவின்
றானைத் திறப்பிப்பார்.

(கு னா.) அங்கு அங்கை என ஈறு திரிந்தது; யீகாரச் சாரிபை
பெற்றதெனினு மமையும். கடை ஆகுபெயர். (ஈசு)

அம்பலங் காசில் வயல்குழங் கல்வளை யைங்கரனுட
டம்பலங் காசியென் றுப்கேள்வர் பின்செல வாமதலா
யம்பலங் காசின் முலையாணின் கைதந்த வாசறப்பொன்
னம்பலங் காசிசென் றேவா தரவென் னருஞ்சொர்க்கமே.

(இ-ள்.) அம்பு அலங்கு ஆசு இல் வயல் குழும் கல்வளை யிங்
கரன் நாட்டு-நீர் அசையப்பெற்ற குற்றமில்லாத வயல் குழப்பட்ட கல்
வளைப்பதியாகிய விநாயகக் கடவுளது நாட்டில், அம்பல் அங்கு ஆசி
என்று ஆய்கேள்வர் பின் செல் அவா மதலாய் - பலரறிந்து புறந்
தூற்றலை அங்கு வாழ்த்து என்று கருதுந் தலைவர் பின்சென்ற ஆசை

யைத் தருகின்ற மகனே, என் அரும் சொர்க்கம் தர - எனது அரிய முலைப்பலைத் தருதற்கு, காசின் முலையாள் அம்பலம் நின் கை தந்த ஆச அற - (பலருமுறுதல் செய்யுங்) குற்றத்தினையுடைய முலையினையுடையவளாகிய பரத்தை அழகிய பழத்தை நினது கையிற் றந்த குற்றம் நீங்க, பொன்னம்பலம் காசி சென்றே வா - சிதம்பரத்துக்குங் காசிக் குஞ் சென்றே வருவாய்.

(கு-ரை) அவர் மதலாய் என்று பாடமாயின் அத் தலைவரது மகனே என்று பொருளுரைக்க; இங்ஙனம் தலைவன் பரத்தை வீட்டுக்குக் கொண்டிசின்றது பொருது எமது மதலாயென்று விளித்தில ளென்க. காசு, சொர்க்கம், பொன்னம்பலம்: ஆசுபெயர்கள். இது தலைவி பரத்தையைப் பழித்தலின்பாற் படும். பரத்தையைப்பழித்தல் என்றொருகிளவி அகப்பொருளில் யாண்டுக் கூறப்பட்டதெனின் தலை மகட்டுக் கற்புக்காலத்துக்குரிய வொழுக்கலாறெல்லாமதொகுத்துணர்த் தியவிடத்துப் பரத்தையைப் பழித்தலுங் கூறப்பட்டதென்க. (உஎ)

கமண்டலம் பாற்கரன் போலாழி யேந்தங் கடவுளர்நா
கமண்டலம் பாதலங் கைகூப்பு நானென்று காட்டுவையர்க்
கமண்டலம் பார்க்கு முப் யானம் வளைக்குங் கழனிசிறிச்சங்
கமண்டலம் பாய முழங்கிடுங் கல்வளைக் காரணே.

(இ-ள்.) அர்க்க மண்டலம் பார்க்கும் உப்யானம் வளைக்குங் கழ னியிற் சங்கம் - சூரியமண்டலத்தைக் (கிட்டிப்) பார்க்கும் சோலை சூழப்பெற்ற வயலிடத்துள்ள சங்குகள், மண்டு அலம் பாய முழங்கி டும் கல்வளைக் காரணே - (உழும்போது) றொருங்கிய கலப்பைகள் பாய முழங்குங் கல்வளைப்பதியி லுள்ள (யாவற்றுக்குங்) காரணாகிய விநாயகக்கடவுளே, கமண்டலம் பாற்கரன்போல் ஆழி ஏத்துங் கடவு ளர்-கமண்டலத்தையும் சூரியன்போலுஞ் சக்கரத்தையும் (முறையே) ஏந்திய பிரம விட்டுணுக்களும், நாகம் மண்டலம் பாதலம் - விண் ணுலகத்தாரும் மண்ணுலகத்தாரும் பாதல லோகத்தாரும், கைகூப்பு

தான்-கைகூப்பி வணங்குந் (துமது) திருவடிமை, என்று காட்டுவை-
(எனக்கு) எந்நாட் காட்டியருள்வீர்.

காரண வாத திரிகூல பூத கணேசவன்பா
காரண வாத தென் கல்வனே நாத கடம்பணிவா
காரண வாத முதலைர் தினைவைத்துக் காத்தழிக்குங்
காரண வாத நடந்தை யுலாவும் கலகத்திலே.

(இ-ள்.) ரணவாத திரிகூல - போர்வாதத்திற்குரிய முத்தலைச்
கூலத்தை யுடையவரே, பூத கணேச - பூதங்களுக்குத்தலைவரே அன்பா
கார் அணவாத தென் கல்வனே நாத - அன்புடையாரல்லார் நெருங்காத
அழகிய கல்வனைப்பதியி லுள்ள நாதரே, கடம்பு அணி வாகார் அண -
கடப்பமலர் மாலையை யணியப்பெற்ற புயத்தினையுடைய ராகிய கந்த
ஸ்வாமிக்கு முன்னேரே, வாதம் முதல் தினைவைத்துக் காத்து அழி
ககுங் காரண - ஆகாயமுதலிய பஞ்சபூதங்களையும் (உண்டாக்கி) வைத்
துக் காத்து அழிக்குங் காரணரே, வாத நடந்து ி உலாவும் கலகத்திலே
கா - வாதம்போய்ச் சேடம் உலாவும் (மரணவேதனை நிகழும்) கலகத்
திலே (என்னைக்) காத்தருள்வீர்

(து-ரை.) வாகர் எனற்பாலது வாகார் என நீண்டது. வாதம்
காற்று; ஈண்டு காண்காரிய ஒற்றுமை நயம்பற்றி அதனைத் தரும் ஆகா
யத்திற்கு ஆனது. (நக)

கலகத் தமரத் திரையின் துயரைக் களைந்தருள்ச
கலகத் தமரக தக்கம்பி யாற்செய் கடுக்கைபுல்ல
கலகத் தமரளி வாழ்சோலைக் கல்வனைக் கற்பகவென்
கலகத் தமரவிந் தத்திருக் காலெந்தக் கால்வைப்பதே.

(இ-ள்.) கலகத் தமரத திரையின் துயரைக் களைந்தருள் சகல
கத்த - (அன்பருக்குக் காமாதி யறுபகைப்) போராகிய ஒலியினை
யுடைய கடலால் வருந் துன்பத்தை நீக்கியருளுஞ் சருவவர்த்தரே, மரக

தக் கம்பியாற் செய் கடுக்கை புல் அகல - மரகதக் கம்பியாற் செய்த (காம்பையுடைய) கொன்றைப் பூமாலை பொருந்துத் திருமார்பினையுடையவரே, கத்து அமர் அளி வாழ்சோலைக் கல்வளைக் கற்பக - ஒலிக்கின்ற மிகுதியாகிய வண்டுகள் தங்குஞ் சோலையையுடைய கல்வளைப்பதியில் வாழும் கற்பகவிநாபகரே, என் கல் அகத்து-எனது கல்ல யொத்த நெஞ்சத்தில், அம்அரவிந்தத் திருக்கால் எந்தக்கால் வைப்பது - அழகிய தாமரைமலர் போலுந் திருவடியை எக்ராலம் வைப்பது (கூறியருள்வீர்).

(கு-ரை.) உவமைக்கும் உவமிக்கப்படும் பொருட்டு முள்ள ஒற்றுமைபற்றி மரகதக்கம்பியாற் செய்தது போன்றதைச் செய்கடுக்கையென்றார். (சு0)

வையத் திருக்கையறுப்பா எனகினம் வளைமணிக்கு வையத் திருக்கை கயிலையில் வெண்மங்கு நேர்கல்வளை வைபத் திருக்கைப் பரியாக்கி பிள்ளைக்கு மானனையார் வைபத் திருக்கையயர்ந்தாளென் றேது மதுகரமே.

(இ-ள்.) மதுகரமே - வண்டுகளே, வையத் திருக்கை அறுப்பான் - பூமியிலுள்ள குற்றத்தை நீக்குபவரும், வளைமணிக் குவையத்து எனினம் இருக்கை - சங்கிற்பிறந்த முத்துக்குவியலில் அன்னயிருத்தல், கயிலையில் வெண்மங்குல் நேர் - வெள்ளிமலையின்மேற் படியும் வெண்மையாகிய மேகத்தை நிகர்க்கப்பெறும், கல்வளை - கல்வளைப்பதியிலுள்ள, இருக்கை வையத்து பரிஆக்கி பிள்ளைக்கு - வேதத்தைத் தேரிற் கட்டப்படுங் குதிரையாக்கிய சிவபெருமா னுடைய குமாரருமாகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு, மான் அனையார் வைய - மானை நிகர்த்த அயலாரேசு, திரு - இலக்குமியை நிகர்த்த தலைவி, கை அயர்ந்தான் என்று ஒதும் - கைசொர்ந்தாளென்று சொல்லும்.

(கு-ரை.) திருக்கையயர்ந்தாள் என்பதில் ககரம் விரித்தல். இது கடவுண்மாட்டு மானுட்பெண்டிர் நயந்த பக்கத்தில் வண்டிவிடுதூது.

கரவடம் பத்தி யிலார்க்களிப் போயிருள் காய்ந்திடும்பாற்
 கரவடம் பத்தி பொளிபாய் முலைச்சங் கரிபெறுமைங்
 கரவடம் பத்திரக் காறுஞ்சு மான்மரு மாசந்தரீச
 கரவடம் பத்திரட் கல்வளை யாபெனைக் காத்தருளே.

(இ-ள்.) பத்தி யிலார்க்கு கரவடம் அளிப்போய் - (சுமீது) பத்தி யில்லாதவருக்குச் தீமையைக் கொடுப்பவரே, இருள் காய்ந்திடும் பாற் கர - (மல) இருளை வெருளும் (ஞான) சூரியரே, பத்தி வடம் - வரி சையாகிய மணி உடத்தில், ஒளி பாய் - ஒளி பாயப்பெற்ற, முலைச் சங் கரி பெறும் சிங்கர - முலையையுடைய உமாதேவியார் பெற்ற சிங்கர ரே, வடம் பத்திரக்கால் துஞ்சும் மால் மருகா - ஆலிலைபிடத்துத் துயில்செய்யும் விட்டுணுவுக்கு மருகரே, சந்தர சேகர - பிறையை யணிந்த சடையினையுடையவரே, அடம்பத் திரள் கல்வளையாய்-அடம் பங்கொடித் திரளையுடைய கல்வளைப்பதியை யுடையவரே, எனைக் காத் தருள் - என்னைக் காத்தருள்வீர்.

(சு-ரை.) கரவடம்-சளவு; ஈண்டு தீமைப்பொருளை யுணர்த்தியது.

அருந்துதிக் கைபயில் கற்பிந்த மேனை யசலவரை
 யருந்துதிக் கைக்கு மகளாய்ப் பிறந்திடு மன்னைவிட
 மருந்துதிக் கைப்புனை கூறைப் பிணை யருள்கல்வளை
 யருந்துதிக் கைக்குன்ற மேயடி யேனுன் னடைக்கலமே.

(இ-ள்.) அருந்துதிக்கு னியம் இல் கற்பு ஈந்தமேனை அசல அரை யரும் துதிக்கைக்கு - அருந்ததிக்கு னியமில்லாத கற்பைக் கொடுத்த மேனையும் மலையாசனும் போற்றும்படி, மகளாய்ப் பிறந்திடும் அன்னை- (அவர்கண்மாட்டு) மகளாகத் தோன்றிய உமாதேவியும், விடம் அரு ந்து திக்கை கூறை புனை பிணை - நஞ்சையுண்ட திக்கை ஆடையாகப் புனைந்த சிவபெருமானும், அருள் - பெற்ற, கல்வளை அரும் துதிக்கைக் குன்றமே - கல்வளைப்பதியிலுள்ள அருமையாகிய துதிக்கையை

யுடைய மலைபோலும் யானையாகிய விநாயகக்கடவுளே, அடியேன் உன் அடைக்கலம் - அடியே னுமக்கு அடைக்கலம். (ச௩)

அடைக்கலங் காவென்ற பேர்க்கினி யான்மட வன்னக்கண மடைக்கலங் காரஞ் சினையென் றணைகல் வளைவரைவா யடைக்கலங் காட்டுந் தனத்தீர் விரக மகலப்பொன்னி லடைக்கலங் காக்கவென் றென்றோ குணதிசை யாவதுவே.

(இ-ள்.) அடைக்கலம் கா என்ற பேர்க்கு இனியான்-(யாம் தும க்கு) அடைக்கலம் (எம்மைக்) காத்தருள்வீரென்று சொல்பவருக்கு இனியவராகிய விநாயகக்கடவுளது, மட அன்னக்கணம் அலங்கு ஆரம் சினை என்று அடைக்கு அணை கல்வளை வரைவாய்-மடமையாகிய அன் னக் கூட்டம் ஒளி செய்கின்ற முத்தக்கோத் (தம்) முட்டையென்று அடைகாத்நந்தச் சாரூங் கல்வளைப்பதியின் மலையிடததுள்ள, அடைக் கலங் காட்டும் தனத்தீர்-(திரட்சியால்) ஊர்க்குருவியின் வடிவைக்காட் டும் முலையினையுடையீர், விரகம் அகல - (எனது) காமகோப் நீங்க, பொன்னில் அடைக்கல் அங்காக்க என்று குணதிசை ஆவது என்றோ- இலக்குமியின் வீடாகிய தாமரை திறவுபடச் சூரியன் றோன்றுவது எப்பொழுதோ (கூறுவீர்).

(கு-ரை.) இது பெண்பாற் கைக்கிளையின்பாற்படும். (சச)

வனத்தா னையன்றொழு மம்மாளை யம்புலி மாணணிசெவ் வனத்தாளை யன்ன வயற்கல் வளைப்பெரு மாளைமறை வனத்தா னையனக் கணைமலை மான்மரு மாளைபைம்பூ வனத்தாளை யன்புசெய் வார்முலைப் பாலை மறந்தவரே.

(இ-ள்) வனத்தான் - துழாய்மாலையை யுடையராகிய விட்டுணு வும், அயன் - பிரமதேவரும், தொழும் அம்மாளை - வணங்கு மிறை வரும், அம்புலி மான் அணி செய் வனத்தாளை - பிறையையும் மாளை யுந் தரித்த செம்மையாகிய நிறத்தினையுடையவரும், அன்னவயல் கல்

வனோப் பெருமானை - அன்னக்களையுடைய வயலையுடைய கல்வனோப் பதியிலுள்ள பெருமையை யுடையவரும், மறை வனத்தான் நயனக்களை மலைமான் மருமானை - வேதாரணியப்பதியையுடையராகிய சிவ பெருமானுக்கும் விழியாகிய பாணத்தைக்கொண்ட உமாதேவிக்கும் புத்திரரும், ழீம்பூஉன் அத்தானை - ழீந்துமலர்ப்பாணக்களை யுடையறாகிய மன்மதனுக்கு மைத்துனரும் ஆகிய விநாயகக்கடவுளை, அன்பு செய்வார் - அன்பு செய்பவர், (யோனிகளிற்சென்று பிறத்த வின்மை யின்) முலைப்பால் மறந்தவரே - முலைப்பா லருந்துதலை மறந்தவரே (ஆவர்).

(கு-ரை.) முலைப்பால் ஆகுபெயர்.

(சசு)

தவராக மாகன கச்சிலை கோலிபொற் றுள்பெறமைத் தவராக மாக விடந்தவன் சாபந் தவிர்த்தவன்மா தவராக மாகநற் காமுால் கல்வனோத் தந்திரன்மா தவராக மாகான் கண்ணாறு பூங்கொன்றைத் தாமத்தனை.

(இ-ள்.) தவராக மா கனகச் சிலை கோலி பொன் தாள் பெற - வில்லாகப் பெருமையாகிய பொன்மலையை வளைத்த சிவபெருமானுடைய பொன் போலுத் திருவடியைக் (காணப்) பெற, மைத்த வராகம் ஆக இடந்தவன் சாபந் தவிர்த்தவன்-கருமையுற்ற பன்றிவடிவாகி (பூமியைக்) கிழித்தவராகிய விட்டுணுவுக்கு (உமாதேவியாரிட்ட) சாபத்தை நீக்கினவர், (யாவரெனில்), மா தவ ராகம் ஆக நல் கா முால் கல்வனோத் தந்தி - வண்டுகள் மிகவு மிராகமாக நல்ல சோலையிற் பாடுங் கல்வனோப்பதியிலுள்ள யானையும், நல் மாதவர் ஆகம் ஆகரன்-நல்ல முனி வரது நெஞ்சமாகிய உறைவிடத்தை யுடையவரும், கள் நாறு கொன்றை பூ தாமத்தனை - தேன் மணக்கப்பெற்ற கொன்றைப் பூமாலையை யுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளை. (சசு)

மத்தன் பராபரை சீராட்டுப் பிள்ளை மணிமந்தர மத்தன் பராவிச் சிவந்திடு சேவடி வாய்ந்தபது

மத்தன் பராகடுவண் ணீறணி கல்வனே வானவனா
மத்தன்ப ரானவ ரன்றே கயிலையில் வாழ்பவனே.

(இ-ள்.) கயிலையில் வாழ்பவர் - கயிலாசமலையில் வாழ்பவர்கள், மத்தன் - மததம்பூவைச் சூடுபவராகிய சிவபெருமானுக்கும், பராபரை-உமாதேவிக்கும், சீராட்டுப்பிள்ளை - சிறப்புச்செய்தலையுடைய பிள்ளையும், மணி மந்தர மத்தன் பராவிச் சிவந்திடு சேவடி வாய்ந்த பதுமத்தன் - அழகிய மந்தரமலையை மத்தாகக் கொண்டவராகிய விட்டுணுவால் வணங்கப்பட்டுச் சிவந்த செம்மையையுடைய திருவடியாகிய மாட்சிமைப்பட்ட தாமரைமலரை யுடையவரும், பராகடுவண்ணீறு அணி கல்வனே வானவன் - தூளாகிய திருவெண்ணீற்றை யணியுங் கல்வனைப்பதியிலுள்ள வானவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது, நாமத்து அன்பரானவ ரன்றே - திருநாமங்களை யுரைத்தலில் அன்பரானவர்களன்றே.

(கு-ரை.) பராவல் ஈண்டு வணங்கல்.

(சஎ)

பவநம் புயர்தொண்டர்க் கில்லாமை யாக்கும் பரன்கனனீர்
பவனம் புயங்க முடியேந்து மண்விண் படிவன்கருப்
பவனம் புயலளக் குங்கல் வளைப்பதி மீதிலுறை
பவனம் புயன்றொழும் பாதாம் புயனெம் பரதெய்வமே.

(இ-ள்.) நம்பு உயர் தொண்டர்க்கு பவம் இல்லாமை ஆக்கும் பரன் - (தம்மை) நம்பிய உயர்ந்த அடியாருக்குப் பிறவி இன்மையாகும் முன்னானவரும், கனல் நீர் பவனம் புயங்கம் முடி ஏந்து மண்விண் படிவன் - நெருப்பும் நீருங்காற்றும் ஆதிசேடன்சிரத்தாலேந்து கின்ற நிலமும் ஆகாயமும் ஆகிய பஞ்ச பூத வடிவானவரும், கருப்பவனம் புயல் அளக்கும் கல்வளைப்பதிமீதில் உறைபவன் - கருப்பஞ்சேலை மேக மண்டலத்தை யளக்கப்பெறுங் கல்வளைப்பதியின்கண் எழுந்தருளியிருப்பவரும், அம்புயன் தொழும் பாத அம்புயன் ஏ-பிரம

தேவரால் வணங்கப்படுந் திருவடித்தாமரையை யுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளே, எம் பர தெய்வம் - எமது மேலாகிய தெய்வம்.

(கு-ரை.) புயல் ஆகுபெயர்.

(சஅ)

பரமானந் தக்கன் மழைமாரி காத்திடும் பைங்கனகாம்
பரமானந் தக்கந் தரவிந்தி ராணி பதியபனும்
பரமானந் தக்கல் வனையத்த னுத்தம பத்தர்சித்தன்
பரமானந் தப்பிள்ளை யார் துணைச் சேவடிப் பங்கயமே.

(இ-ள்.) கல் மழை மாரி நந்த ஆன் காத்திடும் பைங் கனக அம் பர மால் - கல்மழையால் வருந் (திங்கு) கெடப் பசுக்களைக் காத்த பசும் பொன்னுடையை யுடைய லீவ்ந்நுழர்த்திக்கும், நந்தக் கந்தா இந்திராணி பதி - சங்குபோலுங் கழுத்தினையுடைய இந்திராணி கணவனாகிய இந்திரனுக்கும், அயன் - பிரமதேவருக்கும், உம்பர் - தேவருக்கும், அமான்-இறைவரும், அந்தக் கல்வனே அத்தன் - அழகையுடைய கல்வனாப்பதியி லிருக்கின்ற யாவர்க்குந் தந்தையும், உத்தம பத்தர் சித்தன் - உத்தம அடியாருடைய சித்தத்தில் இருப்பவருமாகிய, பரமானந்தப்பிள்ளையார் துணைச் சேவடிப் பங்கயமே - பரமானந்தப்பிள்ளையாருடைய இரண்டாகிய சேவடித் தாமரையே, பரம் - (எனக்குத்) தஞ்சம்.

(கு-ரை.) அம்மானில் மகரந்தொகுத்தது.

(சக)

பங்கைய மாலை யளிக்குழல் வாய்முலை பண்மொழிகோ
பங்கைய மாலை யனையாட் குதவான் பாலன்றடப்
பங்கைய மாலை யலர்கல் வளைக்கண் பரிந்தொருகூ
பங்கைய மாலைபந் தொட்டியற் றுரெப் படியுய்வரே.

(இ-ள்.) அம் மாலை அளிக் குழல் - அழகிய மாலையை யணிந்த வண்டுகள் (பொருந்துங்) கூந்தலையுடைய, வாய் முலை பண் மொழிகோபம் கயம் ஆலை அனையாட்கு - வாயும் முலையும் பண்ணையுடைய

சொல்லும் (முறையே) இந்நிரகோபத்தையும் யானையையும் கரும்பையும் நிகர்த்தவராகிய உமாதேவியாருக்கு, பங்கை உதவு அரண் பாலன்- (தமது திருமேனியி லொரு) பாகத்தைக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமானுக்குப் புத்திரராகிய விநாயகக்கடவுளது, தடப் பங்கைய மாலை அலர் கல்வளைக்கண் - தடாகத்திற் றுமரைகள் வரிசையாக வலர்கின்ற கல்வளைப்பதியின்கண், பரிந்து ஒரு கூபம் கயம் தொட்டு - அன்புற்று ஒரு கிணற்றை (ஆவது) குளத்தை (ஆவது) தோண்டி, ஆலையம் இயற்றார் - கோயிலை இயற்றாதவர்கள், எப்படி உய்வர் - எவ்வாறு (பிறவியின்கி) உய்வார்கள்?

(கு-ரை.) அம்மாலையில் மகரந்தொகுத்தது.

(10)

வருந்தும் பிறவி யலைவாரி நீர்த மதுவ்னைக்க
வருந்துப்பி வீழ்மலர் த் தாட்புணை தாகன்னல் வான்கநிர
வருந்தும் ப்ரகாச மணித்தோ தடுக்கும் வளக்கலவளை
வருந்துப்பி மாமுசுத் தையாமெய் யாகுண்ட வண்டியனே.

(இ-ள்.) கன்னல் வான் கநிரவர் உந்தும் பிரகாச மணித் தேர் தடுக்கும் வளம் கல்வளை வரும் மா தும்பி முகத்து யீயா - கரும்புகள் ஆகாயத்திலே சூரியன் செலுத்துகின்ற பிரகாசமாகிய அழகையுடைய இரதத்தைத் தடுக்கும் வளத்தையுடைய கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமையாகிய யானை வதனத்தை யுடைய யீயரே, மெய்யா - மெய்ம்மையானவரே, குண்ட வண்டியனே - சூடம்போலும் வயிற்றினையுடையவரே, வருந்தும் பிறவி அலை வாரி நீந்த - வருந்துகின்ற பிறவியாகிய அலையையுடைய கடலை (யான்) கடத்தற்கு, மதுவினைக் கவரும் தும்பி வீழ் மலர் தாள் புணை தா-தேனைக் கவருகின்ற வண்டுகள் விழுகின்ற தாமரைத் தாளாகிய தெப்பத்தைத் தந்தருள்வீர்.

வண்ட மருங்குலை யான்மரு கன்கல் வளைச்சிலம்பா
வண்ட மருங்குலை ஞாளியு மாறு வருமதர்வாய்
வண்ட மருங்குலை விற்றொண்ட வேட்டுவர் மாவலிது
வண்ட மருங்கு விளவஞ்சி பாலல்லின் வாரலையே.

(இ-ள்.) வண்டு அமரும் குலையான் மருகன் கல்வளைச் சிலம்பா-
வண்டுகள் பொருந்துகின்ற துழாய்மாலையையுடைய விஷ்ணுவக்கு
மருகராகிய விநாயகக்கடவுளது கல்வளைப்பதியி லுள்ள பொருப்பனே,
வண் தமரும் குலை ஞானியும் மாறு - (இரவுக் குறி குறித்தற்குரிய
இல்லினைச்சார்ந்த வுள்ளிடத்தில் எமது) வளவிய சுற்றத்தவருட குலை
க்கின்ற நாய்களும் மாறாகும், (அன்றியும்) வரும் அதர் வாய் வண்டு
அமரும் குலை வில் கொண்ட வேட்டுவர் மா (மாறு) - (நீ) வரும் வழி
யில் அம்பு பொருந்திய குதையினையுடைய வில்லைக் கொண்ட வேட்டு
வர்களும் மிருகங்களும் மாறாகும், (ஆதலின்) வலி துவண்ட மருங்குல்
இள வஞ்சிபால் அல்லின் வாரலை - கொடிபோலத் துவண்ட விடை
யினையுடைய இளமையாகிய தலைவியிடத்து இராவில் வாராதொழி
வாய்.

(கு-ரை.) குல்லை வல்லி என்பவற்றின் லகர்தொக்கன. இது
தோழி இறைவன் வரவை மறித்தல். (ருஉ)

வாரிக் கடுக்கை தனையண்டர் சொல்ல வரவெனைநீர்
வாரிக் கடுக்கையி னாற்பாவி யீர்கன் மனத்துவைத்தேன்
வாரிக் கடுக்கைமென் றுன்றுஞ்சு காமயி லாடக்கண்டு
வாரிக் கடுக்கைசெம் பொன்றுற்று கல்வளை வாசனையே.

(இ-ள்.) அண்டர் கடுக்கைதனை சொல்ல வாரி வர - பகைவரா
கிய அயலார் பழிமொழியைச் சொல்ல வாயிலில் வர, நீர் என வாரி
கடுக்கையினால் - நீவி ரென்னை மிகவுஞ் சினத்தலினாலே, பாவியீர் -
பாவியார், ஆன் வார் இக்கு அடுக்கை மென்று துஞ்சு கா மயில் ஆடக்
கண்டு - பசுக்களானவை நீண்ட கருப்பந் திரளை மேய்ந்து துயிலப்
பெறுஞ் சோலையிலே மயில்க ளாடக்கண்டு, கடுக்கை செம் பொன்
வாரித் தூற்று கல்வளை வாசனை - கொன்றைமரங்கள் (தம் மலர்களா
கிய) செம்பொன்னை வாரித் தூற்றுகின்ற கல்வளைப் பதியில் வாசஞ்
செய்பவராகிய விநாயகக்கடவுளை, கல் மனத்து வைத்தேன் - (இடை
யறாது எனது) கல்லை யொத்த உனத்தி லிருத்தினேன்.

(கு-ரா.) இது கடவுண்மாட்டு மாணுட்பெண்டிர் நயந்த பக்கத் தில் தலைவி தன்வருத்த மிடையறா திருத்தற் காரணங் கூறல். (ரு௩)

வாசவ னந்தர நாட்டோர் துதிக்கு மதக்கலுழி
வாச வனந்தற்கு ஞானோப தேசம் வழங்குமெய்யா
வாச வனந்த வளவளை சேர்கல் வளைப்பதியின்
வாச வனந்த ரவிபோலுன் றுடலை வைத்தருளே.

(இ-ள்) வாசவன் அந்தர நாட்டோர் துதிக்கும் மதக்கலுழி வாச-இந்திரனும் விண்ணடராகிய தேவர்களுந்துதிக்கின்ற மதநீராகிய கான் யாற்று வாசனையை யுடையவரே, அனந்தற்கு ஞான உபதேசம் வழங்கு மெய்யா - விஷ்ணுவுக்கு ஞானோபதேசத்தை யருளிய மெய்யரே, வாச அனம் தவள வளை சேர் கல்வளைப்பதியின் வாச - சிறகையுடைய அன்னங்களும் வெண்மையாகிய சங்குகளுக்கு சேர்ப்பெற்ற கல்வளைப் பதியில் வாசஞ்செய்பவரே, அனந்த ரவி போல் உன் தாள் தலை வைத்தருள்—அனந்தஞ் சூரியரை நிகர்த்த உமது திருவடியை (என்) சிரமீது வைத்தருள்வீர். (ரு௪)

அருக்கரைக் கன்ன றொடுங்கல் வளைய னறுகிதழி
யருக்கரைக் கன்னங்கை யைத்தந்தை யாபுடை யான்வினைநே
யருக்கரைக் கன்னலிற் றீர்ப்பான் வரைமின் னராமணிப்பை
யருக்கரைக் கன்ன நடைக்கென்ற னாவி யகன்றதுவே.

(இ-ள்.) கன்னல் அருக்கரை தொடும் கல்வளையன் - கரும்பு கள் சூரியனைத் தொடுங் கல்வளைப்பதியில் வாழ்வரும், அதுகு இதழி அருக்கரை கல் நங்கையை தந்தை ஆப் உடையான் - அறுகையுங் கொன் றைப்பூ மாலையயு மெருக்கம்பூ மாலையயுஞ் சூடுபவராகிய சிவபெருமானையும் மலைமகளாகிய உமாதேவியாரையும் (முறையே) பிதாவும் மாதாவு மாக வுடையவரும், நேயருக்கு வினை அரைக் கன்னலில் தீர் ப்பான் வரை மின் - அன்பர்களுக்குத் தீவினையை அரை நாழிகையிற்

நீர்ப்பவருமாகிய விநாயகக் கடவுளுடைய மலையிற் பெண்ணினது, அரா மணிப் பை அருக்கு அரைக்கு அன்ன நடைக்கு என்றன் ஆவி அகன்றது - சர்ப்பத்தினது இரத்தினத்தையுடைய படம்போன்ற அல்குலுக்கும் அன்னநடைபோன்ற நடைக்கும் (ஆக) எனதுயிர் கழிகின்றது.

(கு-ரை.) அரை, அன்னம்: ஆருபெயர்கள். இது தலைவனுற்ற துரைத்தல். (100)

அகம்பத்தர் நெஞ்சமுங் கல்வனைக் கோட்டமு மானவன்றி யகம்பத்த ரைச்சங் கரித்தோன் மருகன்றண் டாழிவெள்ளி யகம்பத்த ரென்றளி யூதாத பூவிறைத் தன்புருசி யகம்பத்தர் தாம்பெறும் பெறய னாலு மளப்பரிதே.

(இ-ள்) பத்தர் நெஞ்சமும் கல்வனைக் கோட்டமும் அகம் ஆன வன்-அடியவர்களுடைய மனத்தையுங் கல்வனைப்பதியையும் உறைவிடமாகக் கொண்டவர், தீய கம்பத்தரைச் சங்கரித்தோன் மருகன் - கொடிய தலை பத்தினையுடையனாகிய இராவணனை யழித்த விஷ்ணுவுக்கு மருகர், தண்டு ஆழி வெள்ளிய கம்பு அத்தர் என்று - தண்டாயுத்தையுஞ் சக்கரத்தையும் வெள்ளிய சங்கையும் எந்திய திருக்கரத்தினையுடையவர் என்று விநாயகக்கடவுளைத் துதித்து, அளி உடதாதபூ இறைத்து அன்பு உருகிய கம்பத்தர் தாம் பெறும் பேறு - வண்டிக ளுதாத புதிய மலர்களைத் தூவி அன்பினால் (உள்ளம்) உருகுகின்ற (மெய்) விதிப்புடையவர்க ளடையும் பேறு, அயனாலும் அளப்பு அரிது-பிரம தேவராலு மளவிதே லரிது. (101)

அப்பா தகமல நீக்கிச் சிலம்பிசை யார்த்திடுங்கோ லப்பா தகமலம் பூசித்து நேசிக்க வன்புதவா யப்பா தகமலங் கார்வயற் கல்வனை யாதிபொன்றா தப்பா தகமலந் தாங்குஞ் சடைக்கரு ணுகானே.

(இ-ள்.) அப்பா - அப்பரே, தக மலங்கு ஆர் வயல் கல்வளை ஆதி - மிக மலங்கு மீன்கள் பொருந்திய வயலையுடைய கல்வளைப் பதியில் வாழு மாதியே, பொன் தாது அப்பாத கமலம் தாங்கும் சடைக் கருணாரணே - கங்கை நீரைத் தாங்குகின்ற சடையை யுடைய கிருபைக்குறைவிட மானவரே, அப் பாதக மலம் நீக்கி சிலம்பு இசை ஆர்த்திடும் கோலப் பாத கமலம் பூசித்து நேசிக்க அன்பு உதவாய் - அநாதப் பாதகமாகிய மலத்தை நீக்கிச் சிலம்பி னெலி சத்திக்கப் பெறும் அழகிய (உமது) திருவடித் தாமரையைப் பூசித்து நேசித்தற்கு (எனக்கு) அன்பினைத் தந்தருளவீர்.

(கு-ரை.) பொன்றா தப்பாத கமலம் நீர்; பொன்றாது அப்பிய கமலம் தாமரை. (இள)

கருவரம் பாயயி னேக்கிபர் தூறுகற் றுக்கற்றுப்ப
கருவரம் பாயப் பட்டேலன்ன மேகல் வளைக்களிற்றைக்
கருவரம் பாய்ந்துகண் டோர்காட்டு தூபத்தின் கற்றையாக்
கருவரம் பாயறுண் டாலிக்கு மாலிக் கனமல்லவே.

(இ-ள்.) அளக்கர் உவர் அம்பு ஆயது உண்டு ஆலிக்கும் ஆலிக் கனம் அல்ல - (இவ் விண்ணிற் றேன்றுவது) சமுத்திரத்தின் உவர் நீரைக் குடித்துத் துளிக்கின்ற ஆலாங்கட்டியை யுடைய மேகமன்று, கரு வரம்பு ஆய்ந்து கண்டோர் கல்வளைக் களிற்றை காட்டு தூபத்தின் கற்றை - கருப்பத்தி னெல்லையை ஆராய்ந்து கண்ட வந்தணர்கள் கல்வளைப்பதியில் வாழும் யானையாகிய விராயக்கடவுளுக்குக் காட்டுகின்ற தூபத்தின் றிரளே, அன்னமே அம்பாயப்ப்டேல் - அன்னம் போன்றவளே (நீ யதனைக் கார் காலத்து மேகமென்று கருதி) உபத்திர வப்படாதே, (படின) கரு அரம் பாய் அயில் நோக்கியர் தூறு கற்றுக் கற்றுப் பகருவர் - கரிய அரம் பாயப் பெற்ற வேல் போலும் வீழியினையுடைய பெண்கள் பழி மொழியைக் கற்றுக்கற்றுக் கூறுவார்கள்.

(கு-ரை.) ிபுருபு குவ்வுருபின்றிரிபு. இஃது இருளை பருவமன் றென்றல். (இள)

கனஞ்சஞ் சரித்திரமும் வண்டலை தண்டலைக் கல்வளையே
கனஞ்சஞ் சலமுறு பாசா டவிவெளி கண்டவனேஞ்
கனஞ்சஞ் சரிசொலும் வேற்க ணிடைக்குக் கருங்குழலும்
கனஞ்சஞ் சரிகங்க னேரீ ரிருக்கை கடனல்லவே.

(இ-ள்.) கனம் சஞ்சரித்திரமும் வண்டு அலை தண்டலைக் கல்வளை ஏகன் - மேகங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற வண்டிக ளலைகின்ற சோலையை யுடைய கல்வளைப்பதியில் வாழும் ஏக நாதரும், நம் சஞ்சலம் உறு பாச அடவி வெளி கண்டவன் ஒங்கல்-நம்முடைய துன்பம் பொருத்திய பாசக் காட்டை வெளிபாக்கினவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய மலையிலுள்ள, நஞ்சம் சரி சொலும் வேல் கண் இடைக்கு கருங்குழலும் கனம் - நஞ்சை ஒப்புச்சொல்லுகின்ற வேற்கண்ணையுடையாளது இடைக்குக் கரிய கூந்தலும் பாரமாகும், சஞ்சரிகங்களே நீர் இருக்கை கடன் அல்ல - வண்டிகாள் நீவிர் (அதனை யெண்ணுது இவளுடைய கூந்தலில்) இருத்தல் முறையன்று.

(த-ரை.) இங்ஙனம் வண்டிகளுக்குக் கூறி ஓச்சம்போது தலைவியினது மெய்யிற் றீண்டினு னென்க. இது மெய்தொட்டுப் பயிற்ல்.

கடம்பிடிக் குங்கமஞ் சூன்மா லளந்திரும் கல்வளையான்
கடம்பிடிக் குங்கர டத்தறு கட்சிறு கட்களிறு
கடம்பிடிக் குப்புய னீரூட்டு வெற்பரங் காமர்வஞ்சி
கடம்பிடிக் குங்கண்கள் காதள வோடிக் கதித்தனவே.

(இ-ள்.) கடம்பு இடிக்கும் கமம் சூல் மால் அளந்திரும் கல்வளையான்-கடப்பமரங்கள் இடிக்கின்ற நிறைவாகிய சூவினையுடைய மேகத்தை அளக்கின்ற கல்வளைப்பதியை யுடைய விநாயகக் கடவுளது, கடம்பிடிக்கும் கரடத் தறுகண் சிறுகண் களிறுகள் தம்பிடிக்கு புயல் நீர் ஊட்டு வெற்ப - கதுப்பைச் சார்ந்த மதச்சுவட்டினையும் தறுகண்மையையும் சிறுகண்களையுமுடைய (ஆண்) யானைகள் தம்முடைய பிடி

யானைகளுக்கு முகிலினுள்ள நீரை ஊட்டுகின்ற மலையிற் றலைவனே, நம் காமர் வஞ்சி கடு அம்பு இடிக்கும் கண்கள் காது அளவு ஒடிக்கதித்தன - நம்முடைய அழகிய பெண்ணுக்கு நஞ்சையும் அம்பையும் வென்ற கண்கள் காதுவரையும் நீண்டு வளர்ந்தன.

(கு-ரை.) பருவங்கூறி வரைவொடு விலக்கல். (சு௦)

கதிரைக் கடவுள் குறமானை மேவச்செய் கங்கணநா
கதிரைக் கடலொலி போன்மள்ள ரார்த்துக் களைந்தசெந்நெற்
கதிரைக் கடைசியர் போரேற்று கல்வனை யாய்ககனக்
கதிரைக் கடவயிற் றூர்ப்பாயென் றூல்வருங் கைவலமே.

(இ-ள்.) கதிரை கடவுள் குறமானை மேவ செய் நாக கங்கண - கதிரைமலையில் வீற்றிருக்கின்ற சுப்பிரமணியக் கடவுள் வள்ளியம்மையாரைச் சேரச் செய்த நாக கங்கணத்தை யுடையவரே, திரைக் கடல் ஒலிபோல் மள்ளர் ஆர்த்துக் களைந்த செம் நெல் கதிரை கடைசியர் போர். ஏற்று கல்வனையாய் - திரையினையுடைய சமுத்திர ஒலியைப் போல உழவர்கள் ஆரவாரித்து அரிந்த செம்மையாகிய நெற்கதிரை உழத்தியர்கள் போராக ஏற்றுகின்ற கல்வளைப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கின்றவரே, ககனக் கதிரைக் கட வயிற்று ஆர்ப்பாய் என்றூல் கைவலம் வரும் - ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனைக் குடம்போன்ற வயிற்றிலே தரித்தவரே யென்றூல் முத்தியானது சித்திக்கும். (சு௧)

வரச்சந் திரனெனுஞ் செந்தழற் பந்தம் வழுத்துநற்
வரச்சந் திரணத்தின் மாற்றும் கடாசல மங்குலுலா
வரச்சந் திரநில கம்வளர் கல்வனை மானுயிர்க்
வரச்சந் திரனி னடந்தா னுணவென வந்ததுவே.

(இ-ள்.) வரசந்திர னெனும் செம் தழற் பந்தம் - மேலாகிய சந்திரனென்று சொல்லுகின்ற சிவந்த தழற்பந்த மானது, வழுத்தும் நல் தவர் அச்சம் திரணத்தின் மாற்றும் கட அசலம் - துதிக்கின்ற நல்ல

தவத்தினை யுடையவர்களின் அச்சத்தைத் தூரும்பைப்போல நீக்குகின்ற மதம்பொருந்திய யானையாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய, மங்குல் உலாவா சந்திர திலகம் வளர் கல்வனை மான் உயிர கவர - முகில்கள் உலாவும்படி சந்தனமரங்கள் வளருகின்ற கல்வனைப்பதியி லிருக்கும் பெண்ணினது உயிரைக் கவருதற்கு, இரவில் சந்து நடந்தான் உணவு என வந்தது - இரவிலே (சந்தரமூர்த்தி நாயனருக்காகப் பரவையா ரிடத்துத்) தூது சென்ற சிவபெருமானுடைய உணவாகிய நஞ்சைப் போல வந்தது.

(கு-ரை) அசலம் ஆகுபெயர். இது நிலவு வெளிப்பட வருத்தல்.()

வந்தனை யன்பர் மனத்தூண் டடைபடு மாதங்கங்க
வந்தனை யன்றுகொள் றேன்முக நாபிகண் வாய்கராஞ்சி
வந்தனை யன்பணி கல்வனை யான்வரை மன்னவன்
வந்தனை யன்றெனின் மாணுயி ரம்புலி மாணுண் னுமே.

(இ-ள்.) வந்தனை அன்பர் மனம் தூண் தடைபடும் மாதங்கம் - வழிபாடு செய்கின்ற அன்பர்களுடைய மனமாகிய தூணிலே கட்டப் படுகின்ற யானையும், கவந்தனை அன்று கொன்றேன் - கவந்தனைன் பவனை முன்னே கொன்றவராகிய, முகம் நாபி கண் வாய் கரம் சிவந்தன் அயன் பணி கல்வனையான் வரை மன்னவன் - முகமும் நாபியுங் கண்ணும் வாயுங் கையுஞ் சிவந்த விட்டுணுவும் பிரமதேவரும் பணிகின்ற கல்வனைப்பதியி லெழுந்தருளி யிருப்பவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய மலைத் தலைவனே, நீ வந்தனை அன்றெனில் மான் உயிர் அம் புலி மான் உண்ணும்-நீ (இப்பொழுது) வந்தனை வராவிட்டால் தலைவியினது உயிரைச் சந்திரன் உண்டுவிடும்.

(கு-ரை.) சிவந்தவன் சிவந்த னென நின்றது. இது வருத்தங் கூறல். (சுந)

மான் வலக்கண் டவாவினைப் பஞ்சினை மாய்க்கும்பவ
மான் வலக்கண்டை மாவுரி யான்வன சப்பதத்தின்

மான வலக்கண் டரித்தோன் புகழ்கல் வனையிற்பெரு
மான வலக்கண் டகர்க்கொளிப பாயென மாலறுமே.

(இ-ள்.) மான அலக்கண் தவா வினை பஞ்சினை மாய்க்கும் பவ
மான் - வலிய துன்பம் நீங்காத வினையாகிய பஞ்சை யழிக்கின்ற அக்
கினிபோல்பவரே, வலக் கண்டை மா உரியான் வனசுப்பதத்தில் மான
வலக்கண் தரித்தோன் புகழ் கல்வனையில் பெருமான் - வலிமையுடைய
கண்டாமணி கட்டப்பட்ட யானைத்தோலைத் தரித்த சிவபெருமானு
டைய தாமரைபோன்ற திருப்பாதத்திலே பெருமைபொருந்திய வலக்
கண்ணைச் சாத்தினவராகிய விட்டுணு புகழுகின்ற கல்வளைப்பதியி லெ
ழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமானே, அவலக் கண்டகர்க்கு ஒளிப்பாய்
என மால் அழம் - தீங்கையுடைய கீழோர்களுந் கொளிப்பவரே யெ
ன்று சொல்ல மயக்கமானது நீங்கும். (ஈச)

மடலைப னங்கந் கரியோன் பதம்பெரி தன் றாமன்றின்
மடலைப னங்கந்கை வார்சடி லேசன் மதலைநெ றன்றை
மடலைப னங்கந் கணவெங் கணபண வாராவன்
மடலைப னங்கந் குலாங்கல் வனையிரு மாதவாககே.

(இ-ள்.) மன்றில் மாலயன் அம் கங்கை வார் சடி லேசன் மதலை-
சிற்சபையிற் பெரிய நடனத்தை யுடையவரும் அழகிய கங்கையைத் தரி
த்த நீண்ட சடையினை யுடைய தலைவரு மாகிய சிவபெருமானுடைய
திருக்குமாரரும், கொன்றை மாலயன் - கொன்றைமாலையணிந்தவரும்,
அம் கங்கண வெம் கண பண வான் அரவன் - அழகிய கங்கணமாகிய
வெவ்விய கூட்டமாகிய படத்தினையுடைய ஒளி (பொருந்திய) சர்ப்
பத்தையுடைய விநாயக்கடவுளது, மலை அனம் கங்கு உலாம் கல்
வளை இரு மாதவர்க்கு - சாயங்காலத்தில் அன்னங்கள் வரம்பிலே உலா
வுகின்ற கல்வனையி லிருக்கின்ற பெரிய தவத்தினை யுடையவர்களுக்கு,
மால் அயன் அங்கம் கரியோன் பதம் பெரிது அன்று - விட்டுணு பிரம
தேவன் தேகந் கரியனாகிய இந்திரன் இவர்களுடைய பதவிகள் பெரி
யனவுல்ல. (ஈடு)

இரும்புண்ட ரவெண் டுகண்மணி மந்திர மெய்தன்பரை
யிரும்புண்ட நீரெனத் தற்சேர்க்கு நாதினை யிக்குறெற்ப
யிரும்புண்டீ கமுஞ் சூழ்கல்வளையனை பெண்ணிப்பன்னி[னே.
யிரும்புண் டருமயிற் றென்றிசைக் கோன்பின்னை யென்செய்வ

(இ-ள்.) இரும் புண்டர வெள் துகள் மணி மந்திரம் எய்து அன்
பரை இரும்பு உண்ட நீர் என தன் சேர்க்கும் நாதினை - மகிமையாகிய
திரிபுண்டரமாகப் பூசுகின்ற வெள்ளிய விபூதியையும் உருத்திராட்ச
மணியையும் பஞ்சாட்சரத்தையு முடைய அன்பர்களைக் (காய்ந்த)
இரும்பு தன்னுள்ளடக்கிய நீரைப்போலத் தம்மோடு (இரண்டறச்)
சேர்க்கின்ற தலைவரும், இக்கு செல்பயிரும் புண்டரீகமும் சூழ் கல்
வளையனை - கரும்புகளும் நெற்பயிரும் தாமரைகளுஞ் சூழ்த்திருக்கின்ற
கல்வளைப்பதியை யுடையவருமாகிய வீராயக்கடவுளை, எண்ணி
பன்னி இரும் - நினைத்துத் துதித்து இருங்கள், புண் தரும் அயில்
தென் திசைக் கோன் பின்னை என் செய்வன் - புண்ணை யுண்டாக்கு
கின்ற வேற்படையினையுடைய தென்றிசைக் காசனாகிய யமன் பின்
யாது செய்வான். (சுசு)

வன்னி களங்க னரிமா துதிக்கு மலைமகள்கை
வன்னி களங்கனி யென்றெண்ணு கண்டன் மகிழ்ந்துபெற்ற
வன்னி களங்கப டற்றோர் பிறவி வலைப்பினியாம்
வன்னி களங்களை யுங்கல் வளைக்கும்ப மாதங்கமே.

(இ - ள்.) வன்னி களங்கன் அரி மால் துதிக்கும் மலை மகள்
கை வன்னி களங்கனி என்று எண்ணு கண்டன் மகிழ்ந்து பெற்ற
வன்னி - அக்கினிதேவனுஞ் சந்திரனுஞ் சூரியனும் விட்டுணுவும்
துதிக்கின்ற மலைமகளாகிய உமாதேவியாருடைய திருக் கரத்திலே
யிருக்கின்ற கிளியானது களம்பழமென் றெண்ணுகின்ற (கரிய)
கண்டத்தினை யுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து பெற்றருளிய பிரம

சாரியும், சல்வனைக் கும்ப மாதங்கம் - கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற மத்தகத்தையுடைய யானையுமாகிய விநாயகக்கடவுள், களம் கபடி அற்றோர் பிறவி வலை பிணியாம் வல் நிகளம் களையும் - கள்ளங்கபடில்லாதவர்களுடைய பிறவிலைப் பிணியாகிய வலிய விலங்கை நீக்கியருளுவர்.

(கு-ரை.) கள்ளம் களம் என நின்றது. (சுஎ)

தங்க மலையதி னுல்வேதப் போலி தனைவரைமா
தங்க மலையச மேழ்காதம் வாசந் தருங்கல்வளை
தங்க மலையம் பிகைசும ராவென்று சாற்றிற்சந்த
தங்க மலையரும் பாக்கொம் பிரண்டுந் தருவிப்பனே.

(இ-ள்.) தங்க மலையதில் நால் வேதப் போலிதனை வரை மாதங்கம் - மகாமேரு மலையிலே கால்வேதப் போலியாகிய பாரதத்தை யெழுதிய யானையே, மலையசம் ஏழ் காதம் வாசம் தரும் கல்வளை தங்கு அமலை அம்பிகை குமரா என்று சந்ததம் சாற்றில் - சந்தனம் ஏழு காத எல்லை வரையும் மணக்கின்ற கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற நின் மலையாகிய உமாதேவியாருடைய திருக்குமாரரே என் றெப்போழ்துத் துதித்தால், கமலை அரும் பாக்கொம்பு இரண்டுந் தருவிப்பன் - இலக்குமி சரஸ்வதியாகிய இருவரையுங்கொண்டு (செல்வங் கல்வியாகிய) இருபொருளையுந் தருவிப்பார்.

(கு-ரை.) வேதத்தை நிகர்த்த பாரதத்தை வேதப்போலி யென்றார். அரும் பாக்கொம்பு-அரிய பாக்களையுடைய கலைக்குத் தெய்வமாகிய பூக்கொம்பை நிகர்த்தவள். (சுஅ)

தருமந்தக் காரிடத் தாக்கிடு மாமுகன் சந்தனப்பூந்
தருமந்தக் காலசை கல்வளை வாசன்றன் னுட்டினின்மா
தருமந்தக் காலமுந் தப்பாமற் சாரதி தாளைத்துளி
தருமந்தக் கார்முந்த முன்றேர் கடவுதல் சால்புடைத்தே.

(இ-ள்.) தக்கார் இடத்து தருமம் ஆக்கிடும் மாமுகன் - தருந்தவர் களிடத்தே தருமத்தை யுண்டாக்குகின்ற யானைவதனரும், மந்தக்கால் பூ சந்தனத்தரு அசை கல்வனே வாசன்றன் நாட்டினில் - மந்தமாருத மாணது பூக்களையுடைய சந்தனமரத்தை யசைக்கின்ற கல்வனைப்பதியில் வாசருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய நாட்டிலே, மாதரும் அந்தக் காலமும் தப்பாமல் சாரதி தாரை துளி தரும் அந்த கார் முந்த முன்னே தேர் கடவுதல் சால்பு உடைத்து - தலைவியும் (யான் கூறிய) அந்தக் காலமுந் தப்பாமல் தேர்ப்பாகனே மழைநீரைத் துளிக்கின்ற அந்த மேகம் முந்துதற்கு முன்னே தேரைச் செலுத்துதல் தகைமையுடைத்து.

(கு-ரை.) கார் முந்தினுந் தலைவி இறந்துபடுவா ளென்பது தோன்ற மாதருந் தப்பாமல் என்றனென்பது. இது பாகனெடு சொல்லல். (சுக)

சாலிக்கு வாலிக்கு வெங்கணை யேவித் தயங்கியபாஞ் சாலிக்கு வாலிய தூசருள் கோலமுன் றுங்குபொறை சாலிக்கு வாலிப மார்க்கண்டர் க் கிருதவன் றந்தமைந்தன் சாலிக்கு வாலிக்கு வானுறுவுங் கல்வனைத் தானத்தனே.

(இ-ள்.) சாலிக்கு வாலிக்கு வெங் கணை ஏவி தயங்கிய பாஞ்சாலிக்கு வாலிய தூச அருள் கோலம் முன் தாங்கு பொறை சால் இக்கு - மாரமரத்துக்கும் வாலியென்பவனுக்கும் வெம்மையாகிய அந்திரத்தைச் செலுத்தி (அழகால்) விளங்குகின்ற திரௌபதைக்குச் சத்தமாகிய வஸ்திரத்தைக் கொடுத்த (விட்டுணுவாகிய) பன்றி முன்னே தாங்கிய பாரம் நிறைந்த இப் பூமியிலே, மார்க்கண்டர்க்கு வாலிபம் ஈந்தவன் தந்தமைந்தன் - மார்க்கண்டேய முனிவருக்கு (எந்நாளும்) வாலிப்ப்பருவத்தைக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமான் பெற்ற திருக்குமாரரே, சாலிக்குவால் இக்கு வான் தாவும் கல்வனே தானத்தன் - நெற்பயிர்க்கூட்டமுங் கரும்புகளும் ஆகாயத்தை யளாவுகின்ற கல்வனைப்பதியையுடையவர். (60)

தானவ ரங்கம்பங் கஞ்செய்யுஞ் சாரங்கன் ருமுமுத்தித்
தானு வரங்கது வாவேற் குமான் றமையமழைத்
தானவ ரங்கம் பலத்தான் றருகளி நேகல்வனாக்
தான வரங்க ஞுகவாயென் சித்தத் தறியினின்றே.

(இ-ள்.) தானவர் அங்கம் பங்கம் செய்யும் சாரங்கன் தாமும் முத்
தித் தான-அசராகருடைய அவயவங்களை ஊறுசெய்த விட்டுணுபணி
கின்ற முத்தித்தானத்தை யுடையவரே, அரம் கதுவா வேல் குமான்
தமைய - அரங் கதுவப்பெறாத வேற்படையினை யுடைய முருகக்கடவு
ளுக்கு அண்ணரே, மழை தான - மழைபோன்ற மத சலத்தினை யுடை
யவரே, அரங்கு அம்பலத்தான் தரு களிதே - நடமாடு மிடமாகிய சிற்
சபைமையுடைய சிவபெருமான் பெற்றறருளிய யானையே, கல்வனாத்
தான - கல்வனாப்பதியை யுடையவரே, என் சித்தத் தறியில் நின்று
வரங்கள் உதவாய் - என்னுடைய மனமாகிய தூணிலே நின்று வரங்
களைத் தந்தருளும்.

(கு-ரை.) முத்தித்தானம் முத்திக்கொடை. சாரங்கன் சாரங்க
னென நின்றது. (எக)

சித்தம் பரமுத் தலைவேலன் பாம்பரை சிக்கெனவி
சித்தம் பரமுத் தரிசங்கொண் டோன்மைந்தன் செய்யிற்பரி
சித்தம் பரமுத்த நாகொன்று கல்வனாத் தேவையுன்னுஞ்
சித்தம் பரமுத்த ராவாருக் காருஞ் செய்த்தம்பமே.

(இ-ள்.) சித்தம்பர முத்தலை வேலன்-சித்தம்பரத்தி லெழுந்தருளி
யிருக்கின்ற முத்தலைச் சூலாயுதத்தை யுடையவரும், பாம்பு அரை சிக்
கென விசித்து - சர்ப்பத்தைத் திருவரையிலே (கச்சாக) இறுக்கிக்
கட்டி, அம்பரம் உத்தரிகம் கொண்டோன் மைந்தன் - திக்கையாடை
யாகக் கொண்டருளியவருமாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்குமா
ராகிய, அம்பர முத்த நாகு செய்யில் பரிசித்து ஒன்று கல்வனே தேவை
உன்னும் - கடலிடத்துள்ள முத்துக்களையுடைய சங்குகள் வயலிடத்

தப் பயின்று பொருந்துகின்ற கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற விக்கினேசுவரக் கடவுளை நினைக்கும், சித்தம் பர முத்தர் ஆவாருக்கு செயத்தம்பம் ஆகும் - மனத்தினையுடைய மேலாகிய முத்தராவார்க்கே (வினைப்பகையை வென்று நிறுத்தும்) வெற்றித்தம்ப முண்டாகும்.

(கு-ரை.) சிதம்பரம் சித்தம்பரமென நின்றது. (எஉ)

தம்பஞ் சரதஞ்செய் யாதீன்ற சேய்தொழுந் தாளினன்கி
தம்பஞ் சரமிழற் றுஞ்சோலைக் கல்வளைச சாரலிற்பா
தம்பஞ் சரத்துப் படச்சேக்கும் பொற்கொடி சர்ப்பத்தினி
தம்பஞ் சரருண்டி போன்மொழி தேன்குழ றுனெங்குமே.

(இ-ள்.) தம்பம் சரதம் செய்யாது ஈன்ற சேய் தொழும் தாளினன் - தூணானது புணர்ச்சி செய்யாது பெற்ற விட்டுணுமூர்த்தி தொழுகின்ற திருப்பாதத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளது, கீதம் பஞ்சரம் மிழற்றும் சோலை கல்வளை சாரலில் - வண்டுகள் பண்ணைப் பாடுகின்ற சோலையையுடைய கல்வளைப்பதியின் மலைச்சாரலில், பஞ்ச உரத்து பட சேக்கும் பாதம் பொற்கொடி - பஞ்சானது உரத்துப்படச் சிவக்கின்ற பாதத்தினையுடைய அழகிய கொடிபோன்ற பெண்ணினுடைய, சர்ப்பத்தின் நிதம்பம் சார் உண்டிபோல் மொழி தேன் குழல் தான் எங்கும் - சர்ப்ப (படம்) போன்ற நிதம்பமும் தேவருணவாகிய அமிர்தத்தை யொத்த சொல்லும் மலர்த்தேனையுடைய கூந்தலுமே எங்குந் (தோன்றுகின்றன).

(கு-ரை.) இது தலைமகன் தலைமகன துருவ வெளிப்பாடு கண்டு சொல்லியது. (எங)

கும்ப நகத்திய னூலளந் தோகொற்ற வாகல்வளைக்
கும்ப நகத்திற் கனகா சரற்செற்ற கோளரியே [ய்க்
கும்ப நகத்தின் சிறகரிந் தோன்றொழுங் கோன்வெற்பின்வா
கும்ப நகத்தின் புவிதாங்கி யோசுறைந் தாய்புயமே.

(இ-ள்.) கல்வனைக் கும்பன் நகத்தின் கனகாசான் செற்ற கோளரி ஏகும் பல் நகத்தின் சிறகு அரிந்தோன் தொழும் கோன் வெற்பின் - கல்வளைப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற மத்தகத்தை யுடையவரும் நகத்தினால் இராணியனைக் கொன்ற நரசிங்கமாகிய வீட்டுணு (பறந்து) சென்ற பலமலைகளின் சிறகை யரிந்த இந்திரன் இவர்கள் தொழுகின்ற தலைவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய மலையிலே, கொற்றவா - தலைவனே, கும்பன் அகத்தியன் நூல் அளந்தோ - கும் போற்பவராகிய அகத்தியருடைய தமிழ்நூலை யளந்தோ, (அல்லது) பனகத்தின் வாய்க்கும் புவி தாங்கியோ புயம் குறைந்தாய் - சர்ப்பத்தினாலே தாங்கப்படுகின்ற பூமியைத்தாங்கியோ புயம் வாடினும்.

(சு-ரை.) பன்னகம் பனகமென றின்றது. இது பாங்கன் தலைவனை உற்றது வினாது. (எச)

புயங்கந் தரித்தவன் கட்கலன் பூண்டு சிலம்பிசுற்றப் புயங்கந்த மைந்து மடக்கிச் சடம்புற்று மூடவெம்பேய் புயங்கந் தரத்தக்க கானுறை மாதவப் போதர்க்கன்றம் புயங்கந்த நாறிடுங் கல்வளை யானடிப் போதரிதே.

(இ-ள்.) புயங்கம் தரித்தவன் கட்கலன் பூண்டு - சர்ப்பத்தைத் தரித்த சிவபெருமானுடைய கண்ணீர் ற்றேன்றிய உருத்திராக்க மணிவடத்தைத் தரித்து, புயம் சிலம்பி சுற்ற கந்தம் றீந்தும் அடக்கி சடம் புற்று மூட வெம்பேய் புயங்கம் தரத்தக்க கான் உறை மாதவ போதர்க்கு - புயத்திலே சிலம்பிப்பூச்சி சுற்றப் பஞ்சேந்திரியங்களை யும் அடக்கித் தேகத்தைப் புற்று மூட வெவ்விய பேய்கள் கூத்தாடத் தக்க காட்டிலே யிருக்கின்ற பெரிய தவத்தினையுடைய முனிவர்களுக் கு, அம்புயம் கந்தம் நாறிடும் கல்வளையான் அடிப்போது அரிது அன்று - தாமரை மணக்கின்ற கல்வளைப் பதியில் வீற்றிருக்கின்ற விநாயகக் கடவுளுடைய திருவடியாகிய மலர் அரிதன்று. (எடு)

அரியா தவனிர் தளகேசன் வானயி ராவதத்தி
 னரியா தவனிறைஞ் சுந்தாட் பழமவண் டார்பிறப்பை
 யரியா தவநி மலக்கல் வனையுறை யத்தபொய்யர்க்
 கரியா தவநிலை யார்க்கெரி யாயெ னகப்பொருளே.

(இ-ள்.) அரி ஆதவன் இழ்ழ அளகேசன் வான் அயிராவதத்தின்
 அரி யாதவன் இறைஞ்சம் தான் பழம் - அக்கினிதேவன் சூரியன்
 சந்திரன் குபேரன் வானுலகத்திலுள்ள யிராவதத்தினையுடைய இழ்தி
 ரன் விழ்டிணு ஆகிய இவர்கள் வணங்குகின்ற பாததாமரையை யுடை
 யவரே, அண்டார் பிறப்பை யரியாதவ - சேராதவர்களுடைய பிறப்
 பை யரியாதவரே, கல்வனே உறை நிமல அத்த-கல்வனைப்பதியிலெழுந்
 தருளியிருக்கின்ற நின்மலராகிய பிதாவே, பொய்யர்க்கு அரியா -
 பொய்யர்களுக்குக் (காண்டற்) கரியவரே, தவ நிலையார்க்கு எளியாய்-
 தவநிலையினையுடையவர்களுக்கு எளியவரே, என் அகப்பொருளே -
 என்னுடைய மனத்திலே யிருக்கின்ற பொருளானவரே (என்னைக்
 காத்ழருளும்). (எழ)

கப்பணத் தத்தமில் வெஞ்சூட் டோனுடன் கார்விடநா
 கப்பணத் தந்த வரைக்குற மாசின் கருத்தூறவா
 கப்பணத் தத்தக் கரிபாய்வந் தீதார்க்கிடங் கஞ்சத்திரா
 கப்பணத் தத்தவழ் செய்ழிதாறு மாமுால் கல்வனையே.

(இ-ள்.) கப்பணத்த அத்தம் இல் வெம் சூர் அட்டோன் உடன்-
 வேற்படையினாலே முடிவில்லாத வெய்ய சூரபன்மனை வதைத்த சுப்
 பிரமணியக்கடவுளோடு, கார் விடநாகப்பணத்த அரை அந்த்ழுறமா
 தின் கருத்து உறவாகப் பண தத்தக் கரியாய் வந்தோர்க்கு இடம் -
 கரிய நஞ்சையுடைய அரவன் படம்போன்ற நிதம்பத்தையுடைய
 அந்த வள்ளியம்மையாருடைய கருத்தை உறவாகப்பண்ணுதற்குக்
 கொம்புபொருத்திய யானையாக வந்தருளிய வீராயுக்கடவுளுக்கு இரு

ப்பிடம், நத்தம் தவழ்செய் தொறும் கஞ்சத்த மா இராகப் பண் முரல் கல்வனையே - சங்குகள் தவழுகின்ற வயல்கடோறு முள்ள தாமரையி லிருக்கின்ற வண்டுக ளிராகமாகிய பண்களைப் பாடுகின்ற கல்வளைப் பதியே.

(கு-ரை.) பண்ண பண என நின்றது. (எஎ)

கல்லார மூற்பெண் ணாக்குபின் ணாக்கணைக் கண்ணெண் கல்லாரஞ் செங்கழு நீர்வாவி மேவிய கல்வனையான் [ஊங் கல்லா ரருவியங் குன்றத்தி னேற்றுன் கணவர்பொன்னே கல்லாரம் பூமுருக் கென்றா ரறிந்திலன் கான்மயிலே.

(இ-ள்.) கல் ஆரம் மூரல் பெண் ஆக்கு பிள் நாக்கு அணை கண் ணன் எண்ணும் - கல்லை முத்துப்போன்ற பற்களினையுடைய பெண் ணாக்கிய பிளந்த நாவையுடைய சர்ப்ப சயனத்தை யுடைய விட்டுணு எண்ணுகின்ற, கல்லாரம் செங்கழுநீர் வாவி மேவிய கல்வனையான் - நீர்க்குளிரியுஞ் செங்கழுநீரு முள்ள வாவிபொருத்திய கல்வளைப்பதி யையுடைய விநாயகக் கடவுளது, கல் ஆர் அருவி அம் குன்றத்தில் - கல்லென்னுமொலிபொருத்திய அருவியினையுடைய அழகியமலையிலே, நேற்று - நெருகலில், உன் கணவர் - உன்னுடைய கணவர், பொன் னே கல்லார் அம் முருக்கு பூ என்றார் - பொன்போல்வாளே கல்லா தவர்கள் அழகிய முருக்கம்புவை ஒப்பார் என்று சொன்னார், கான் மயிலே அறிந்திலன் - கானகத்துள்ள மயில்போன்றவளே (அவர் குறி ப்பையான்) அறிந்திலேன்.

(கு-ரை.) இஃது ஒதற்பிரிவு தலைமகன் குறிப்பாலறிந்த தோழி தலைமகட்குணர்த்தல். (எஅ)

கானகத் தானத்தி ருழிலங் கேசனைக் காய்ந்துவெண்மை கானகத் தானத்தில் வீழ்த்தான் சேய்வனோ கான்முத்தங்

கானகத் தானத் திருள் சீக்குங் கல்வனைக் கட்டுபின்னர்
கானகத் தானத்தி யென்றேத்தி நென்பவக் கட்டறுமே.

(இ-ள்.) கால் நகத்தால் அத்தி சூழ் இலங்கா ஈசனை காய்த்து வெண்மை கால் நகத்தானத்தில் வீழ்த்து அரன் சேய் - திருவடியிலுள்ள நகத்தினாலே சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த இலங்கைக் காசனாகிய இராவணனைக் காய்த்து வெண்மை யொளியைக் காலுகின்ற கைலாசமலை யாகிய உறைவிடத்தின் கீழ் விழுத்திய சிவபெருமானுடைய திருக்குமாராகிய விநாயகக்கடவுளை, வளை கான்ற முத்தம் கால் நக தானத்து இருள் சீக்கும் கல்வனை - சங்கீன்ற முத்துக்கள் வாய்க்காலிலே ல்ளங்கி அவ்விடத்துள்ள இருளை யோட்டுகின்ற கல்வளைப்பதியிலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற, கட்டு பின்னர் கானகத்தான் அத்தி என்று எத்தின் என் பவர்கட்டு அறம்-கட்டுகின்ற சடைக்காட்டையுடையவரையான வதனத்தினை யுடையவரென்று துதிக்கில் என்னுடைய பாவமாகிய கட்டு அறம்.

(கு-ரை.) நக நக்கு என்பதன் நிரிபு.

(எக)

கட்கஞ்ச மள்ளர் களைகளை கல்வனைக் கத்தன்று
கட்கஞ் சனைவதைக் தோன்மரு கன்வரைக் காவன்மின்னே
கட்கஞ் சனப்புயல் பொங்கால கால கடுவடுவேற்
கட்கஞ்ச மானம் வரைப்பா யிருதொழில் காட்டரிதே.

(இ-ள்.) கள் கஞ்சம் மள்ளர் களை களை கல்வனைக் கத்தன்-தேனை யுடைய தாமரையை உழவர்கள் களையாகக் கட்டல் செய்கின்ற கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற தலைவருட்கு, தறுகண் கஞ்சனை வதைத் தோன் மருகன் வரை காவல் மின்னே - தறுகண்மையுடைய கஞ்சனைக்கொன்ற விட்டுணுவுக்கு மருகருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய மலையிற் (றினைக்) காவலையுடைய பெண்ணே, கட்டு அஞ்சனப் புயல் பொங்கு ஆலகால கடு வடுவேல் கட்கம் சமானம் வரைப்பாய் இரு

தொழில் காட்டரிது-(நினது) கண்ணுக்குக் கருமையாகிய மேகமும் பொங்கிய ஆலகாலமும் மாம்பிஞ்சும் வேற்படையும் வாளும் சமானமாகும் (ஆயினும் அவை துன்பவிற்பங்களுக்கு) எல்லையாகி இரண்டி தொழில்களைக் காட்டுதலில்லை.

(கு-ரை.) ஆலகாலகடு ஒருபொருட்பல்பெயர். இது புகழ்தல். ()

அரக்கர விந்தறக் கொன்றேன் பெறாவமு தேவெங்கொலை
யரக்கர விந்தம் பயில்வன நீத்தண்மி னேநின்றுகே
ளரக்கர விந்தன் குலத்தோர் மணிகையி னறக்கல்வலை
யரக்கர விந்தம் புனைவோர்க் கொலிக்கு மரவங்களே.

(இ-ள்.) அரக்கர் அவிந்து அறக் கொன்றேன் பெற அமுதே - இராக்கதர்கள் அழிந்து முடியக்கொன்ற விட்டுணு பெறாத அமுதம் போல்பவளே, வெம் கொலையர் அக்கர விந்தம் பயில்வனம் நீத்து அண்மினேம் - வெவ்விய கொலைத்தொழிலினையுடைய வேடர்களும் அந்த யானைகளும் பயிலுகின்ற காட்டை. நீங்கி (ஊரைக்) கிட்டினேம், அரக்கு அரவிந்தன் குலத்தோர் - செந்தாமரை யாசனராகிய பிரம தேவருடைய குலத்தவர்களாகிய பிராமணர்கள், கல்வனையர் அக்கு அரவு இந்து அம் புனைவோர்க்கு மணிகையினால் ஒலிக்கும் அரவங்கள் நின்று கேள் - கல்வளைப்பதியை யுடையவரும் உருத்திராக்கத்தையுஞ் சர்ப்பத்தையுஞ் சந்திரனையுங் கங்கைநீரையுந் தரிப்பவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு மணியைக் கையினாலே அடிக்கின்ற ஒலிகளை நின்று கேட்பாய்.

(கு ரை.) கரவிந்தம் கைம்மலை யானை. இது தலைவன் தன்பதியடைந்தமை தலைவிக் குணர்த்தல். (அக)

வங்கங் கணவர் நிதிதேடப் போனதென் வாய்ந்தபில
வங்கங்க ண்ச்சி யுடைக்குங் குடக்கனி வாரந்தநற
வங்கங் கணவி மடைதத்து தென்கல் வளைபிலர
வங்கங் கணன்கிரி யன்னாள்பொன் னங்க மருவுறவே.

(இ-ள்.) வாய்ந்த பிலவங்கங்கள் நச்சி உடைக்கும் குடக்கனி வார்த்த நறவம் கங்கு அணவி மடை தத்து தென் கல்வளையில் - (ஆண்டு) பொருந்திய குரங்குகள் விரும்பி யுடைக்கின்ற குடம்போலும் (பலாக்) கனியினின்று மொழுகுகின்ற தேனானது வரம்பருகிற்போய் மடையிற்றத்துகின்ற அழகிய கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற, அவம் கங்கணன் கிரி அன்னாள் அங்கம் பொன் மருவுற - சர்ப்பகங்கண த்தையுடைய விநாயகக்கடவுளது மலையை நிகர்த்த தலைவியினுடைய மேனியில் பொன்பொருந்த, வங்கம் கணவர் நிதி தேடப்போனது என்-மரக்கலத்திலே தலைவர் பொன்னைத் தேடப்போனது என்னை!

(கு-ரை.) இஃது ஆற்றாமை கூறல். (அஉ)

மருக்காவி னாறிடக் குங்குலு வாலயம் வாசங்கொள்ள
மருக்காவி பூம்பண்ணை நாறிடுங் கல்வளை வார்தொன்றைத்தா
மருக்காவி யன்னவ னைப்பா டிலர்க்கி வாண்டென்க
மருக்காவின் பாலுசுத் தாலெனப் பாடுவர் மாந்தரையே.

(இ-ள்) மரு காவில் நாறிட - மருக்கொழுந்து சோலையிலே வாசஞ்செய்யவும், குங்குலு ஆலயம் வாசங்கொள்ள - குங்கிலியம் ஆலயத்திலே மணக்கவும், மரு காவி பூம்பண்ணை நாறிடும் கல்வளை வார்தொன்றைத் தாமருக்கு ஆவி அன்னவனைப் பாடிவர் - வாசனையை யுடைய காவி மலர்கள் அழகிய வயலிலே மணக்கின்ற கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற நெடிய கொன்றைமாலையை யணிந்த சிவபெருமானுக்கு ஆவிபோன்ற விநாயகக்கடவுளைப் பாடுகின்றிலர், கமருக்கு ஆவின் பால் உகுத்தால் என மாந்தரையே பாடுவர் கவிவாணர் - (பூமியிலுள்ள) வெடிப்பிலே பசும்பாலை வார்த்தாற்போல மனிதரையே பாடுகின்றாரர்கள் டாவாணர்கள், என் - (இவர் செயல்) என்னை!

திரைக்குந் ததிக்குங் கனிவாயங் காந்து தயங்கியமந்
தரைக்குந்த வாளி தனுவாங்கு மால்பணி தற்பான்மைந்

தரைக்குந் தளக்கஞ்ச மான்மகிழ் கல்வளை தங்கிபநா
தரைக்குந்தன் முன்னவ னைப்பாட லாற்கொள்வர் சங்கத்தரே.

(இ-ள்) தரைக்கும் ததிக்கும் கனிவாய் அங்காந்து தயங்கிய மந்த
ரைக்கு வாளி உந்த தனு வாங்கும் மால் பணி தற்பான் மைந்தரை-பூமிக்
குந் தயிருக்குவ் கனிபோன்ற வாயைத்திறந்து வினங்கிய கூனியென்ப
வருக்குப் பாணத்தைச் செலுத்துதற் கு வில்லைவளை த்ச விட்டுணு வண
ங்குகின்ற ஆன்மநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய திருக்குமாரரும்,
குந்தன் கஞ்சமான் மகிழ் கல்வளை தங்கிய நாதரை-கூந்தவினையுடைய
தாமரைப்பூவி லிருக்கின்ற இலக்குமி மகிழ்ந் கல்வளைப்பதியி லெழுந்
தருளியிருக்கின்ற தலைவரும், குந்தன் முன்னவனை சங்கத்தர் பாட
லால் கொள்வர் - வேற்படையையுடைய முருகக்கடவுளுக்கு முன்ன
வருமாகிய விநாயகக்கடவுளைப் புலவர்கள் பாடலாலே பெற்றுக்கொள்
வார்கள்.

(கு-ரை) விநாயகக்கடவுளைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல் அவரதரு
ளைப் பெறுதல். (அச)

சங்கர னாட்டத் திரண்டஞ்ச நாற்பொறிச் சர்ப்பம்வன
சங்கர னாட்டந் தவிர்த்தோன் றுயில்வடந் தண்டரளஞ்
சங்கர னாட்டயில் சேர்வஞ்சி கல்வளைத் தந்தியங்கு
சங்கர னாட்டன்பி னன்பகண் டாயென் றனதுயிரே.

(இ-ள்.) அன்பின் அன்ப - அன்பினையுடைய பாங்களே, கல்
வளை தந்தி அங்குசம் கரன் நாட்டு-கல்வளைப்பதியிலே வீற்றிருக்கின்ற
யானையாகிய அங்குசத்தைக் கையிற் கொண்டவராகிய விநாயகக்கட
வுளது நாட்டிலே, சங்கரன் நாட்டத்து இரண்டு அஞ்ச நால் பொறிச்
சர்ப்பம் வணசம் கரன் ஆட்டம் தவிர்த்தோன் னுயில் வடம் தண் தர
ளம் சங்கு ஆரம் நாட்டு அயில் சேர் வஞ்சி என்றனது உயிர் - சிவபெரு
மானுடைய கண்களு ளிரண்டாகிய சந்திர சூரியர்கள் பயப்படுகின்ற
நான்கு பொறிகளையுடைய சர்ப்பப் படமுந் தாமரை மலருங் காணென்

பவனுடைய வலியை நீக்கிய விட்டுணு நித்திரை செய்கின்ற ஆலிலையுங் குளிர்ந்த முத்துஞ் சங்கும் அரங்கதுவப்பெற்ற வேலும் பொருந்திய (௭௫) கொடியே என்னுடைய உயிர்.

(௫-ரை.) நார்பொறி: செவியொழிந்த மெய் வாய் கண் மூக்காகிய நான்கிந்திரியங்கள். சர்ப்படம் அல்குலுக்கும், தாமரை முகத்துக்கும், ஆலிலை வயிற்றிற்கும், முத்து பல்லுக்கும், சங்கு கழுத்துக்கும், வேல் கண்ணுக்கும், கொடி இடைக்கும் ஒப்பு என்க. இஃது இவ்விடத்திவ்வியற் றென்றல். (அடு)

தனக்காக்கை யன்றி வழங்காரைப் பாடித் தளர்பசிய
தனக்காக்கை யுண்ணு முடல்வீக் கிடச்சலித் தேன்சிலைவே
டனக்காக்கை போக்கிய நோக்கினன் மைந்ததண் காரினைச்சந்தனக்காக்கைந் நீட்டுதென் கல்வனையன்பர் சகாயத்தனே.

(௫ - ள்.) தனம் காக்கை அன்றி வழங்காரைப் பாடி தளர்பசிய அதனம் காக்கை உண்ணும் உடல் வீக்கிடச் சலித்தேன் - பொருளைக் காத்தலே அன்றி (இரப்பவர்களுக்குக்) கொடாதவர்களைப் பாடித் தளர்த்த பசியிருதியினையுடைய காக்கைக ளுண்ணுகின்ற உடலைப் பருப்பித் தற்காகச் சலிப்புற்றேன், சிலை வேள் தனக்கு ஆக்கை போக்கிய நோக்கினன் மைந்த-(கருப்பு) வில்லினையுடைய மன்மதனுக்குத் தேகத்தை நீக்கிய பார்வையினையுடைய சிவபெருமானது திருக்குமாரரே, தண்காரினை சந்தனக் காக்கை நீட்டு தென் கல்வனையன்பர் சகாயத்தனே- குளிர்ந்த மேகத்தைச் சந்தனமாச் சோலைகள் கை நீட்டித் தொடுகின்ற அழகிய கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற அன்பர்களுக்குச் சகாயஞ் செய்கின்றவரே. (அசு)

காயப் படவு துளங்கிச் சிலேட்டுமக் கால்விசைத்துக்
காயப் படவு முடியுதை யோமலர்க் காவணமா
காயப் படவுயர் கல்வனைய நாந் கரியுரியே
காயப் படவுளம் கா தல னீன்ற காமஞ்சனே.

(இ-ள்.) சிலேட்டுமெக் கால் விசைத்துக் காய - சிலேட்டுமமாகிய காற்று விசைத்தடிக்க, காயம் படவு துளங்கி படவும் முடியுது ஐயோ- தேகமென்னுந் தோணியானது நடுங்கி அழியவும் முடிகின்றது ஐயோ, மலர் கா ஆகாயம் வணம் பட உயர் கல்வனே எாத - பூஞ்சோலைகள் ஆகாயம்வண்ணம் படும்படி உயருகின்ற கல்வனைப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற தலைவரே, கரி உரி ஏகாயப்பட உமை காதலன் ஈன்ற கர மஞ்சனே - யானைத்தோலாகிய உத்தரீய வஸ்திரத்தையுடைய உமா தேவியார்க்கு நாயகராகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிய துதிக்கையினையுடைய யானையே (என்னைக் காத்தருள்வீர்).

(கு-ரை.) வண்ணம் வணமென நின்றது மஞ்ச மேகம், ஈண்டு மேகம்போன்ற யானை. (அஎ)

மஞ்சரிக் கண்ணியின் வேணியன் கல்வனே வாசன்மணி மஞ்சரிக் கண்ணிய சாபத்தை மாற்றும் வரதன் வெற்பின் மஞ்சரிக் கண்ணிப் புயத்தாய் மனங்கலங் காயின்று நீ மஞ்சரிக் கண்ணி நகைக்குடைந் தாயுன் மனத்துரமே.

(இ-ள்.) மஞ்ச அரி கண்ணி மின் வேணியன் - வலிய சர்ப்பமாகிய மாலை விளங்குகின்ற திருச்சடையையுடையவரும், கல்வனே வாசன் - கல்வனைப்பதியில் வீற்றிருப்பவரும், மணி மஞ்ச அரிக்கு அண்ணிய சாபத்தை மாற்றும் வரதன் வெற்பில் - அழகிய மேகம்போன்ற விஷ்ணுவுக்கு நேரிட்ட சாபத்தை நீக்கியருளிய வரதருமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய மலையிலே, கண்ணி மஞ்சரி புயத்தாய் மனம் கலங்காய் - மலரரும்புகளாலாய மாலையை யணிந்த புயத்தினையுடைய தலைவனே (முன்யாதாலும்) மனங்கலங்கமாட்டாய், நீ இன்று மஞ்ச அரி கண்ணி நகைக்கு உன் மனத்து உரம் உடைந்தாய் - நீ யின்றைக்கு அழகிய ரேகை பொருந்திய கண்ணினையுடைய ஒரு பெண்ணினது முறுவலுக்கு உனது மனவலி யழிந்தாய்.

(கு-ரை.) இது கற்றறிபாங்கன் கழறல்.

(அஅ)

தூங்கந்தர் தாவளந் தேரா னொனும்படை சூழ்ந்திடுசா
தூங்கந் தாணி படைத்திர்தர் லோகமுந் துய்ப்பரிதோ
தூங்கந் தனி லுறை மாலேத்துங் கல்வளைத் தும்பிகற்சிந்
தூங்கந்த வேடுணைக் கன்பான மெய்த்கிருத் தொண்டருக்கே.

(இ-ள்.) தூங்கந்தனில் உறை மால் ஏத்தும் கல்வளை தும்பி -
சுத்தமாகிய ஸூரங்கத்தி லிருக்கின்ற விஷ்ணு துதிக்குங் கல்வளைப்
பதியில் வீற்றிருக்கின்ற யானையும், கல் சிந்து உரம் கந்தவேள் துணை
க்கு - கிரவுஞ்சுகிரியை (வேலால்) அழித்த வலியினையுடைய சுப்பிர
மணியக் கடவுளுக்குத் துணைவருமாகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு, அன்
பான மெய் திரு தொண்டருக்கு - அன்பாகிய மெய்மமையையுடைய
திருத்தொண்டர்களுக்கு, தூங்கம் தந்தாவளம் தேர் ஆள் எனும் சூழ்ந்
திடு சாதூங்கப்படை தாணி படைத்து இந்தரலோகமும் துய்ப்பு
அரிதோ - குதிரைகளும் யானைகளுந் தேர்களுங் காலாங்களுமாகிய
சூழ்ந்திடுகின்ற சதூங்க சேனைகளையும் பூமியையும் (இம்மையிற்)
பெற்று (மறுமையில்) இந்திரலோக (இன்பத்தையும்) அனுபவித்த
லரிதாமோ. (அக)

அருமந்த மாருதத் தேரோற்கு மைத்துன னானபிரா
னருமந்த மாமுகன் கல்வளை யான்வெற்பி னுடவரை
யருமந்தக் காரகுழன் மாலையும் வாடின தையமில்லை
யருமந்த மா லுக் கிருப்புவெள் னேறுடையான்வையமே.

(இ-ள்.) அரு மந்த மாருதம் தேரோற்கு மைத்துனன் ஆன
பிரான் - நுண்ணிய இளந்தென்றலாகிய தேரையுடைய மன்மகனுக்கு
மைத்துனராகிய இறைவரும், அரும் மந்தமா முகன் - அருமையாகிய
யானை வதனத்தை யுடையவரும், கல்வளையான் வெற்பின் அருமந்த
மானுக்கு - கல்வளைப்பதியில் வீற்றிருப்பவருமாகிய விநாயகக்கடவு
ளது மலையிலுள்ள அருமருந்தன்ன பெண்ணுக்கு, ஆடவர் அயரும்
அந்தம் கார் குழல் மாலையும் வாடினது-ஆடவர்கள் சோரும் அழகினை

யுடைய மேசம்போலுங் கூந்தலிலுள்ள மாலையும் வாடினது (ஆதலால்), இருப்பு வெள் ஏறு உடையான் வையமே யியம் இல்லை-(இவள்) உறை பதி வெள்ளிய இடபவாகனத்தை யுடையவராகிய சிவபெருமானுடைய இரதமாகிய பூமியே யியமில்லை.

(கு-ரை.) மாலையும் என்றதி னும்மையால் கண்ணிமைத்த லாதியனவேயன்றி என்பது பெறப்படும். இது துணிபு. (கூ0)

வைப்பா சத்தி யுரியா னிடத்தின் மகிழ்தருபார் வைப்பா சத்தி திருமுலைப் பாலுண்ட வாயனமத வைப்பா சத்தி செறிந்திடும் கல்வளை வானவர்கோ வைப்பா சத்தினம் பெற்றாரற் றூர்துபார் மாநிலத்தே.

(இ-ள்.) வைபாச அத்தி உரியான் இடத்தில் மகிழ் தரு பார்வை பாசத்தி திரு முலை பால் உண்ட வாயன் - கூரிய மழுப்படையையும் யானைத்தோற் போர்வையையுமுடைய சிவபெருமானது வாமபாகத்திலுள்ள மகிழ்வைத் தருகின்ற பார்வையினையுடைய உமாதேவியாரது திருமுலைப்பாலை யுண்ட வாயினையுடையவரும், மதவைப்பு அரசு அத்தி செறிந்திடும் கல்வளை வானவர் கோவை தினம் பாச பெற்றார் மா நிலத்தே துயர் அற்றார் - மிகுதியாசத் தன்னிடத்தே அரசமாரும் அத்திமாரும் பொருந்தப்பெற்ற கல்வளைப் பதியில் வீற்றிருக்கின்ற தேவநாயகருமாகிய விநாயகக்கடவுளை எப்பொழுதும் வணங்கப்பெற்ற வர்கள் பெரிய பூமியின்கண்ணே துயர் நீங்கினவராவர். (கூக)

மாவா ரணமெனக் கொண்டோன் விழிப்பட்டு மாய்ந்தவெங்கா மாவா ரணங்க ளொருநாலு மேத்தி வணங்குமந்த மாவா ரணங்கல் வளையான்றந் தான்கொன்றை மாலையெங்கண் மாவா ரணங்கினை யென்செய்கு வாய்மலர் வாளிகொண்டே.

(இ-ள்.) மா வாரணம் என கொண்டோன் விழி பட்டு மாய்ந்த வெம் காமா - யானைத்தோலை மேற் போர்வையாகக் கொண்டருளிய

சிவபெருமானுடைய வீழிப்பார்வையிற் பட்டிறந்த கொடிய மன்மதனே, ஆரணங்கள் ஒரு நாலும் வந்தி வணங்கும் அந்த மா வாரணம் கல்வனையான் கொன்றை மாலே தந்தான்-வேதங்கள் நான்குந் துதித்து வணங்குகின்ற அப்பெரிய யானையாகிய கல்வனாப்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற விநாயக்கடவுள் கொன்றைமாலையைத் தந்தார், எங்கண் மா ஆரணங்களை மலர் வாளிகொண்டு என் செய்குவாய் - இலக்குமியை யொத்த எம் தலைவியைப் புஷ்பபாணத்தைக்கொண்டு (இனி) என் செய்குவாய்.

(து-ரை.) மா வீழி, ஆகுபெயர்கள். மா ஆரணங்கு, இலக்குமியாகிய தெய்வப்பெண். இது புறப்பொருளில் கடவுண்மாட்டு மானுட்ப்பெண்டிர் நயந்த பக்கத்தைச் சார்ந்ததோர் கிளவி. (கஉ)

வாள முருக்கிதழ் வல்லவை சேர்கல் வனையிற்பிர
வாள முருக்கித வேணியன் வெற்பின் மதித்தசகர்
வாள முருக்கு முலையாய் மலர்க்கரங் கொண்டுகர
வாள முருக்கயி னோர்வாரி பொத்துதன் மற்றரிதே.

(இ-ள்.) கல்வனையில் வாள முருக்கு இதழ் வல்லவை சேர் பிரவாளம் உருக்கு இதம் வேணியன் வெற்பில் - கல்வனாப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற ஒளியையுடைய முருக்கம்பூவையொத்த அதரத்தை யுடைய வல்லவை சேர்ப்பெற்ற பவளத்தை யுருக்கினும்போன்ற நல்ல சடையினையுடைய விக்கினேசரக்கடவுளது மலையில், மதித்த சகர்வாளம் முருக்கும் முலையாய் - கருதப்படுகின்ற சக்கரவாகப்புள்ளி வென்ற முலையினையுடையாய், கரவாளம் உருக்கு அயில் நேர் வாரி மலர் கரம் கொண்டு பொத்துதல் அரிது - வானையும் உருக்கினு லியற் றப்பட்ட வேலையுமொத்த கண்ணை மலர்போலுங் கையினும் பொத்துத லரிது (ஆகும்).

(து-ரை.) வாரி, நீரையுடையது; கண். மற்று அசைநிலை. இஃது இடையூறு கிளத்தல். (கஉ)

மற்கடந் தாவருங் காமேவு கல்வளை வாசன்வெங்கா
மற்கடந் தார்புகழைங்கான் வெற்பில்வன் பார்த்தனுடன்
மற்கடந் தான்கட் டழல்குளிர் தீச்சுர வாரியென்னு
மற்கடந் தாங்கிய கொங்கையெவ் வாறு மருவினளே.

(இ-ள்.) மற்கடம் தாவரும் காமேவு கல்வளை வாசன் - குரங்கு
கள் தாவுகின்ற சோலைபொருந்திய கல்வளைப்பதியில் வாசஞ்செய்ப்பவ
ரும், வெம் காமன் கடந்தார் புழல் ிங்கான் வெற்பில் - கொடிய மன்
மதனைவென்ற முனிவர் புகழுகின்ற ித்து திருக்காங்களையுடையவரு
மாகிய வீராயகக்கடவுளது மலையில், வல் பார்த்தனுடன் மற்கள் தந்
தான் கண் தழல் குளிர் தீ சுர வாரி என்னாமல் - வலிய அருச்சுன
னேடு மலையுத்தங்களைச் செய்தருளிய சிவபெருமானுடைய (நெற்றிக்)
கண்ணினுள்ள அக்கினியுங் குளிருகின்ற நெருப்பையுடைய சுரவழி
யென்று கருதாமல், கடம் தாங்கிய கொங்கை எவ்வாறு மருவினள் -
குடத்தின் றன்மையைத் தாங்கிய தனங்களையுடைய (எமது) மகள்
எவ்வாறு சென்றாள்.

(கு-ரை) கடம் ஆகுபெயர். இது தன் மகள் மென்மைத்தன்
மைக் கிரங்கல். (கூசு)

மரக்கணி யார்தம் மலரீர டனிழ்த்து வயினிடத்த
மரக்கணி யாரெனச் சேர்துடன் சொல்லினர் வாளரிச்சு
மரக்கணி யாதுசெய் வாணம் விதிவசம் வல்லவைவா
மரக்கணி யார்மைந்தர் கல்வளை வாசர் மலையகத்தே.

(இ-ள்.) வல்லவை வாமர்-வல்லவையை வாமபாகத்திற்கொண்ட
வரும், அக்கு அணியார் மைந்தர் - என்பு மாலையாகிய அணியினை
யுடைய சிவபெருமானுக்குப் புத்திரரும், கல்வளை வாசர் மலையகத்து-
கல்வளைப்பதியில் வாழ்பவருமாகிய வீராயகக்கடவுளது மலையில், மரக்
கணியார் - மரமாகிய கணியார், தம் மலர் எடு அவிழ்த்து - தமது மல
ரேட்டை அவிழ்த்து, வயினிடத்து அமர் அக் கணியார் என சேர்தி

டஞ் சொல்லினர் - இந்நிலத்தின்கண்ணேயுள்ள அக் கணிச்சாதியார் போலத் (கினை வினாந்ததென்று) சோதிடங்கூறினர், (எமக்கு இனித் தினைப்புணங் காவலில்லை ஆகவே ஒருபொழுதும் தலைவரைப் பீரியப் பெறாத) வாள் அரி சமரம் கணி யாது செய்வாள் நம் விதிவசம் - வாள் போலும் இரேகைகளை யுடைய போரினைப்புரியும் கண்ணினையுடைய தலைவி (இனி) யாதனைச்செய்வாள் (இங்ஙனமானது) எம் விதிவசமே.

(கு-ரை.) மரக்கணி வேங்கைமரம். மலரோடு மலரிதழ். கண்ணி கணியெனநின்றது. இஃது சிறைப்புறமாகச் செறிப்பறிவுறுத்தல். ()

கத்தாறு காவிசை யார்க்குங் குழற்கரும் பேபுயர்மா
கத்தாறு காலக் கருமாரி வந்தது கன்னியம்பூ
கத்தாறு காலுங் கணியள்ளி யாரங் கரைசிந்திவே
கத்தாறு கால்வருங் கல்வளை வாமழங் கரன்வெற்பிலே.

(இ-ள்.) கத்த ஆறு கால் இசை ஆர்க்கும் குழல் கரும்பே-கத்து கின்ற வண்டுகள் இசையை ஒலிக்கின்ற கூந்தலையுடைய (மொழியாற்) கரும்பை யொத்தவளே, கன்னியம் பூகத் தாறு காலுங் கனி அள்ளி ஆரம் கரை சிந்தி வேகத்து ஆறு கால் வரும்-இளமையாகிய கமுகினது குலைகள் சிந்திய கனிகளை யள்ளி முத்துக்களைக் கரையிற் சிதறி வேகத் தோடு யாறுவாய்க்காலின் வழியே வருகின்றது, (ஆதலின்) கல்வளை வாழ்விங்+ரன் வெற்பிலே உயர் மாகத்து ஆறு காலக் கரு மாரி வந்தது- கல்வளைப்பதியில் வாழ்கின்ற விநாயகக்கடவுளது மலையிலே உயர்ந்த ஆகாய வழியாகக் கார்காலத்துக் கருமேகம் வந்தது (போலும்).

(கு-ரை.) இஃது இறைவி யறியாள்போன்று குறியாள் கூறல்.

கரணு கராமுனி மாதாள் மேந்திய கல்வளையான்
கரணு கராவற நேமிப படைக்கல மேனிவரு
கரணு ராசன் பணிபெரு மான்புகழ் கற்றிடச்சி
கரணாக ராதிப னுபிர நாப்பெற்ற காரணமே.

(இ-ள்.) கரன் நாகு அரா முனி மாதாளம் ஏந்திய கல்வளையான்- திருக்கரங்கனிலே சங்கையுஞ் சர்ப்பத்தையும் வில்லையும் மாதாளம்

பழத்தைபு மேந்திய கல்வளைப்பதியை யுடையவரும், கான் கரா நா அற நேமிப் படைக்கலம் ஏவியரு கான்-கானென் னுமசரணும் முதலையம் றிடுவறச் சககரப்படையைச் செலுத்திய கையினையுடைய விஷ்ணு, நாகராசன் பணி பெருமான் - விண்ணுலகத்தாசன் இவர்கள் வணங்குகின்ற இறைவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது, புகழ் கற்றிட - புகழைக் கற்றிடுதற்கே, சிகர நாகர் ஆதிபன் ஆயிரம் நா பெற்ற காரணம் - உயர்ச்சியாகிய சர்ப்பங்களுக் கரசனாகிய ஆதிசேடன் ஆயிரம் நாக்களைப்பெற்ற காரணம் (டோலும்). (கௌ)

காரப் பிணைவிழி வல்லவை பாலமர் கல்வனையான்
காரப் பிணையென வெங்குரின் றேன்வெற்பிற் காமரந்த
காரப் பிணையற் சுருள்வஞ்சி போற்கன்னி யீர்பொறியா [டே.
காரப் பிணையொன்று வந்ததுண் டோசொல்லுங் கண்டதுண்

(இ-ள்.) கார் அப்பு இணை விழி வல்லவை பால் அமர் கல்வனையான் - கரிய அப்புபோன்ற இரண்டு கண்களையுடைய வல்லவை இடப் பாலி விருக்கப்பெற்ற கல்வளைப்பதியை யுடையவரும், கார் அப்பு இணை என எங்கும் நின்றேன் வெற்பில் - முகிலிலுள்ள நீரைப்போல எங்கும் (நிறைந்து) நிற்கின்றவருமாகிய விநாயகக்கடவுளது மலையிலுள்ள, காமர் உந்தகாரப் பிணையல் சுருள் வஞ்சிபோல் கன்னியீர் - அழகிய இருளை நிகர்த்த மாலையை யணிந்த கூந்தலையுடைய வஞ்சிக் கொம்புபோலுங் கன்னியீர், பொறி ஆகாரப் பிணை ஒன்று வந்தது உண்டோ கண்டது உண்டு சொல்லு-புள்ளி வடிவினையுடைய மாடுஒன்று (நண்டு) வந்ததுண்டோ (நீவிர்) கண்டதுண்டு (ஆயிற்) கூறுமின்.

(சு-ரை.) இது கெடுதி விதைல். (கௌ)

கண்டால முண்ட பெருமா னுதவிய கான்முனைபுன்
கண்டால மாந்தர்க் ககற்றுகு வாகனன் கல்வனையின்
கண்டால நேருங் காத்தானைக் காணத் தொழ்ப்புகழ்ச்
கண்டாலங் கைத்தலம் பெற்றேனற் றேனென் கனதுயரே.

(இ-ள்.) கண்டு ஆலம் உண்ட பெருமான் உதவிய கால் முளை - (அமரர் வருத்துதலைக்) கண்டு நஞ்சினையுண்ட சிவபெருமான் பெற்றருளிய திருக்குமாரரும், தாலம் மாந்தர்க்கு புன் கண் அகற்று ஆகு வாகனன் - (தம்மை வழிபடுகின்ற) பூமியிலுள்ள மனிதருக்குத் துன்பத்தை நீக்கியருளுகின்ற மூடிக்கவாகனரும், கல்வனையின் கண் தாலம் நேரும் கரத்தானை - கல்வளைப்பதியின்க ணெழுந்தருளியிருக்கின்ற பனைபை நிகர்த்த துதிக்கையினையுடையவருமாகிய விநாயகக்கடவுளை, காண கண் தொழுகைதலம் புகழ் தாலம் பெற்றேன் என் கன துயர் அற்றேன்-காணக் கண்ணையும் வணங்கக் கரத்தையும் புகழ் நாவையும் பெற்றுக்கொண்டேன் (ஆதலின்) எனது மிகுந்த துயரொழிந்தேன்.

(சு-ரை.) கால் முளை இருபெயரொட்டு. (சக)

கனகந் தரநிற மால்சாபந் தீர்த்திடுங் காரணவென் [கோ
கனகந் தரநெஞ்சிற் றேன் றபுன் மாலையைக் கொள்வைசெங்
கனகந் தருமலர் கோவைசெய் நாரும் கவினுமன்றே
கனகந் தரள மணிமாடக் கல்வளைக் கற்பகமே.

(இ-ள்.) கனம் கந்தரம் நிறம் மால் சாபம் தீர்த்திடுங் காரண
மேகம்போலுங் கருநிறத்தையுடைய விஷ்ணுவினது சாபத்தை நீக்கி
யருளிய (சர்வ) காரணரே, கனகம் தரளம் அணி மாடம் கல்வளை
கற்பகமே - பொன்னும் முத்தும் அழகைச் செய்கின்ற மாளிகைகளை
யுடைய கல்வளைப்பதியில் வாழும் கற்பகவிநாயகரே, என் கல்நகம் தர
நெஞ்சில் தோன்று புல் மாலையைக் கொள்வை - என்னுடைய கண்
மலையை நிகர்த்த உள்ளத்திலிருந்து தோன்றிய புல்லிய விப்பாமலை
யையேற்றுக்கொண்டருள்வீர், செம் கோகனகந்தரும் மலர்கோவை
செய் நாரும் கவினும் அன்றே - செந்தாமரை பூத்த மலர்களைக்
சேர்த்த நாரும் அழகுறுமன்றே. (க00)

கல்வனையந்தாதி மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

க ல் வ ன ஐ ய ன் த ா தி யி ன்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அ		கடம்பிடிக்குங்	40	கனஞ்சஞ்சரித்	40
அகம்பத்தர்	38	கட்கஞ்ச	52	கா	
அஞ்சத்திரத்	5	கணத்தலைவன்	12	காயப்படவு	56
அடைக்கலங்	31	கண்டலம்	3	காரப்பிணை	63
அப்பாதக	38	கண்டாலமுண்ட	63	காரணவாத	28
அம்பலங்	26	கதிரைக்கடவுள்	41	கானகத்தா	51
அர்க்காவிந்தற	53	கத்தாலுகா	62	கு	
அரவம்புலிங்க	24	கப்பணத்தந்த	50	கும்பனகத்திய	48
அரியாதவ	50	கமண்டலம்	27	சு	
அருக்கரை	37	காவடம்	30	சங்கராட்டத்	55
அருந்துதி	30	கரனாகராமுனி	62	சந்தனமின்னு	6
அருமந்த	58	கரியானனத்தன்	13	சம்பந்தமாவினை	19
அருளத்த	5	கரும்பனை	11	சாந்தண்டரு	18
அவலம்புரி	16	கருவரம்பா	39	சாலிக்குவாலி	46
ஆ		கலகத்தமரத்	28	சி	
இரும்புண்டா	44	கல்லாரமூரற்	51	சித்தம்பர	47
இலங்கை	26	கல்வனையாத	10	சிந்தாமணி	13
ஓ		கவானரம்	4	த	
ஒன்றாயிருசுடர்	2	கவிநாயகன்	11	தகாங்கமழ்	25
க		கற்பகநாடர்	3	தங்கமலையதி	45
கஞ்சக்கார	8	கனகந்தாநிற	64	தந்தனந்	19

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தம்பஞ்சரதஞ்	48	பரசங்க	15	வ	
தாங்கவளக்க	14	பரமானந்தக்	34	வங்கங்கணவர்	53
தரப்பணியாரம்	24	பவம்புயர்	33	வண்டமருங்	35
தருமந்தக்	45	பா		வந்தினையன்பர்	42
தரைக்குந்தி	54	பாலேவனத்	20	வரச்சந்திர	41
தவராகமா	32	பு		வரம்பல	22
தனக்காக்கை	56	புயங்கந்தரித்த	49	வருந்தும்பிறவி	35
தனந்தனந்	6	ம		வரையாரம்	9
தனையாயுதவிய	17	மகரந்தவள	23	வனத்தானையன்	31
தா		மஞ்சரிக்கண்ணி	57	வன்னிகளங்க	44
தாமதிக்காந்த	7	மததன்பராபரை	32	வா	
தார்கொண்ட	1	மருக்காவி	54	வாசவனந்தர	37
தானவரங்கம்	47	மலைவல்லியம்	21	வாரிக்கடுக்கை	36
தி		மற்கடந்	61	வாளமுருக்கிதழ்	60
திக்குடையா	16	மா		வானஞ்சலஞ்	22
து		மாக்கணியார்	61	வே	
துரங்கந்	58	மாலையனங்	43	வேதாரணிய	17
தை		மாவாரண	59	வை	
தைக்கும்பகழி	21	மானவலக்கண்	42	வைப்பரசத்தி	59
ப		மை		வையத்திருக்கை	29
பங்கையமாலே	34	மைக்கண்ட	7		

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.